

ROZSUDEK SOUDU (čtvrtého senátu)

15. března 2006 *

Ve věci T-26/02,

Daiichi Pharmaceutical Co. Ltd, se sídlem v Tokiu (Japonsko), zastoupená
J. Buhartem a P.-M. Louisem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené R. Wainwrightem a L. Pignataro-
-Nolin, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení nebo snížení pokuty uložené žalobkyni čl. 3
písm. f) rozhodnutí Komise 2003/2/ES ze dne 21. listopadu 2001, v řízení podle
článku 81 Smlouvy o založení ES a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/
E-1/37.512 – Vitaminy) (Úř. věst. 2003, L 6, s. 1),

* Jednací jazyk: angličtina.

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (čtvrtý senát),

ve složení H. Legal, předseda, P. Mengozzi a I. Wiszniewska-Białecka, soudci,
vedoucí soudní kanceláře: I. Natsinas, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 23. února 2005,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- ¹ Komise konstatovala v článku 1 rozhodnutí 2003/2/ES ze dne 21. listopadu 2001 v řízení podle článku 81 Smlouvy o založení ES a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/E-1/37.512 – Vitaminy) (Úř. věst., L 6, s. 1, dále jen „Rozhodnutí“), že několik podniků porušilo čl. 81 odst. 1 ES a čl. 53 odst. 1 Dohody o Evropském hospodářském prostoru (EHP), když se zúčastnilo řady kartelových dohod zasahujících dvanáct různých trhů s vitaminovými produkty, a sice s vitaminy A, E, B1, B2, B5, B6, kyselinou listovou, vitaminy C, D3, H, betakarotenem

a karotenoidy. Z bodu 2 odůvodnění Rozhodnutí zejména vyplývá, že dotyčné podniky v rámci těchto kartelových dohod stanovily ceny jednotlivých produktů, rozdělily si prodejní kvóty, společně se rozhodly zvýšit ceny a toto zvýšení provedly, v souladu se svými dohodami zveřejnily oznámení cen, prodávaly produkty za dohodnuté ceny, zavedly mechanismus dohledu a kontroly dodržování těchto dohod a zúčastnily se řady pravidelných schůzek za účelem uskutečňování svých plánů.

- 2 Mezi tyto podniky patří zejména japonský podnik Daiichi Pharmaceutical Co. Ltd (dále jen „Daiichi“ nebo „žalobkyně“), který byl shledán odpovědným za protiprávní jednání na trzích Společenství a EHP s vitamínem B5 a vitamínem B6 [čl. 1 odst. 1 písm. g) Rozhodnutí].
- 3 Komise v čl. 1 odst. 2 písm. f) Rozhodnutí konstatovala, že protiprávní jednání, kterých se dopustila Daiichi, nastala v období od září 1991 do února 1999 a od ledna 1991 do června 1994.
- 4 Podnikům odpovědným za zjištěná protiprávní jednání je v článku 2 Rozhodnutí uloženo okamžitě ukončit protiprávní jednání, pokud tak ještě neučinily, a od dané doby se zdržet zjištěných protiprávních úkonů a jednání, jakož i jakéhokoliv opatření, které by mělo totožný nebo rovnocenný účel či účinek.
- 5 Komise uložila pokuty za protiprávní jednání zjištěná na trhu s vitaminy A, E, B2, B5, C, D3, betakarotenem a karotenoidy, neuložila však pokuty za protiprávní jednání zjištěná na trhu s vitaminy B1, B6, H a kyselinou listovou (článek 3 Rozhodnutí).

- 6 Z bodu 645 až 649 odůvodnění Rozhodnutí totiž vyplývá, že zjištěná protiprávní jednání na těchto trzích ustala více než pět let předtím, než Komise zahájila šetření, a z tohoto důvodu byl ohledně tohoto protiprávního jednání použit článek 1 nařízení Rady (EHS) č. 2988/74 ze dne 26. listopadu 1974 o promlčení v záležitostech stíhání a výkonu práva v oblasti dopravy a hospodářské soutěže v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. L 319, s. 1; Zvl. vyd. 07/01, s. 61).
- 7 Daiichi tak obzvláště nebyly uloženy pokuty za její účast na protiprávním jednání týkajícím se vitamínu B6.
- 8 Naopak za účast na protiprávním jednání týkajícím se vitamínu B5 (kyselina panthotenová, rovněž zvaná „calpan“) byla Daiichi, tak jako dvěma dalším podnikům odpovědným za toto protiprávní jednání, a sice F. Hoffmann-La Roche AG (dále jen „Roche“) a BASF AG, uložena pokuta [článek 3 písm. f) Rozhodnutí].
- 9 Výše této pokuty byla stanovena Komisí na základě jejích pokynů o metodě stanovování pokut uložených podle čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 a čl. 65 odst. 5 Smlouvy o ESUO (Úř. věst. 1998, C 9, s. 3, dále jen „pokyny“) a jejího sdělení o neuložení nebo snížení pokut v případech kartelových dohod (Úř. věst. 1996, C 207, s. 4, dále jen „sdělení o spolupráci“).
- 10 V bodech 657 a 658 odůvodnění Rozhodnutí Komise vyjádřila obecné zásady, na jejichž základě určila výši pokut. Upřesnila, že musí vzít v úvahu všechny okolnosti projednávaného případu a obzvláště závažnost a trvání protiprávního jednání – které jsou dvěma kritérii výslovně uvedenými v čl. 15 odst. 2 nařízení Rady č. 17 ze dne 6. února 1962, první nařízení, kterým se provádějí články [81] a [82] Smlouvy

(Úř. věst. 1962, 13, s. 204; Zvl. vyd. 08/01, s. 3), posoudit případ od případu roli, kterou každý podnik hrál při protiprávních jednáních, jichž se účastnil, přihlédnout v rámci stanovení výše uložené pokuty zejména k možným přítěžujícím nebo polehčujícím okolnostem a případně použít sdělení o spolupráci.

- 11 Co se týče závažnosti protiprávních jednání, Komise měla za to – s přihlédnutím k povaze zkoumaných protiprávních jednání, jejich dopadu na různé trhy s dotyčnými vitaminovými produkty a skutečnosti, že každé z nich zahrnovalo celý společný trh a po jeho vzniku celý trh EHP – že podniky, které jsou adresáty Rozhodnutí, se dopustily velmi závažných porušení čl. 81 odst. 1 ES a čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP, přičemž za každé z nich lze uložit pokutu ve výši minimálně 20 milionů eur (body 662 až 674 odůvodnění Rozhodnutí).

- 12 S ohledem na stanovení výchozí částky pokuty Komise poté, co upřesnila, že přihlédla k velikosti různých trhů s dotyčnými vitaminovými produkty, připomněla, že „v rámci kategorie velmi závažných protiprávních jednání stanovený rozsah pokut umožňuje, aby se na podniky použilo rozdílné zacházení za účelem přihlédnutí k tomu, zda každý z nich měl skutečně hospodářskou schopnost způsobit významnou škodu hospodářské soutěži a určit vyšší pokuty na úrovni, která jí zajistí dostatečně odrazující účinek“. Poznámela, že „takový postup se nabízí zejména, pokud, tak jako v projednávaném případě, existuje značný nepoměr ve velikosti podniků, které se dopustily protiprávního jednání“. Následně uvedla, že „[v] okolnostech projednávaného případu, který se týká několika podniků, je pro stanovení základní částky pokut nezbytné brát v úvahu specifickou váhu každého z nich, a tedy skutečný dopad jeho protiprávního jednání na hospodářskou soutěž“ (body 675, 678 a 679 odůvodnění Rozhodnutí).

- 13 Za tímto účelem se Komise domnívala, že může rozdělit dotyčné podniky do různých kategorií „podle relativního významu každého z nich na různých trzích s dotyčnými vitaminovými produkty“, přičemž ale dodala, že „zařazení podniku do

určité kategorie může být případně předmětem úpravy, aby se zohlednila obzvláště nezbytnost zajištění odrazujícího účinku“. Pro srovnání relativního významu různých podniků na každém z trhů s dotýcnými vitaminovými produkty považovala Komise za vhodné opřít se o světový obrat vztahující se k dotčenému výrobku. Komise totiž poznamenala, že „všechny kartelové dohody byly svou povahou světové a měly zejména za cíl rozdělit si trhy na světové úrovni, a tedy vyloučit plné rozvinutí soutěžního prostředí v EHP“, a že „světový obrat daného účastníka určitého kartelu umožňuje také učinit si představu o jeho přispění k účinnosti tohoto kartelu jako celku nebo naopak o nestabilitě, jaká by kartel postihla, pokud by se na něm neúčastnil“. Komise rovněž uvedla, že pro určení dotyčného obratu použila „poslední ukončený kalendářní rok, ve kterém došlo k protiprávnímu jednání“ (body 680 a 681 odůvodnění Rozhodnutí).

- 14 Komise tak uvedla, co se týče protiprávního jednání týkajícího se vitamínu B5, že „Roche a Daiichi byli dva hlavní výrobci vitamínu B5 na světovém trhu“ a zařadila je tedy do první kategorie, zatímco BASF, „jejíž podíl na trhu byl na světovém trhu citelně nižší (téměř polovina podílu Roche)“, byla zařazena do druhé kategorie. Výchozí částka pokuty za toto protiprávní jednání byla tedy „s přihlédnutím ke kategoriím stanoveným na základě kritéria relativního významu podniků na tomto trhu“ stanovena na 20 milionů eur pro Roche, jakož i pro Daiichi a na 14 milionů eur pro BASF (body 689 a 690 odůvodnění Rozhodnutí).
- 15 Za účelem zajištění dostatečně odrazující povahy pokuty Komise zvýšila o 100% výchozí částku pokuty stanovenou pro Roche a pro BASF, aby tak bylo přihlédnuto k velikosti a celkovým zdrojům těchto podniků (body 697 až 699 odůvodnění Rozhodnutí).
- 16 Z důvodu doby trvání protiprávního jednání použila Komise, když upřesnila, že se Roche, Daiichi a BASF dopustily dlohodobého protiprávního jednání,

v projednávaném případě v trvání osmi let, pro každý z těchto podniků 80% zvýšení částky vyplývající z operací uvedených ve dvou předcházejících bodech. Základní částka pokuty uložené žalobkyni se takto zvýšila na 36 milionů eur (body 706 a 711 odůvodnění Rozhodnutí).

- 17 Zatímco vůči Roche a BASF byla uplatněna přítěžující okolnost vycházející z jejich vedoucí úlohy zejména při protiprávním jednání týkajícím se vitamínu B5 nebo podněcování k němu, takže základní částka jejich pokuty byla zvýšena o 50%, respektive 35% (body 712 až 718 odůvodnění Rozhodnutí), Komise neuplatnila žádnou přítěžující nebo polehčující okolnost ve vztahu k žalobkyni.
- 18 Žalobkyně ve správním řízení tvrdila, že jí svědčí polehčující okolnost z důvodu, že se nepodřizovala systematicky dohodnutým cenám a objemům, takže dopad dohod na trh byl tímto zmírněn. Komise v bodech 728 a 729 odůvodnění Rozhodnutí odmítla toto tvrzení žalobkyně z následujících důvodů:

„(728) Komise poznamenává, že provádění dohod o cílových cenách nezbytně nevyžaduje, aby tyto ceny byly přesně uplatňovány. Dohody je možno uznat za používané, pokud strany stanoví jejich ceny takovým způsobem, aby se blížily dohodnutým cílovým cenám. To byl případ kartelových dohod, které se dotýkají trhů s vitamíny C a B5. Skutečnost, že se podnik, jehož účast na jednání ve vzájemné shodě s jeho soutěžiteli v oblasti cen je prokázána, na trhu nechoval v souladu s tím, na čem se dohodl se svými soutěžiteli, nepředstavuje nutně skutečnost, ke které by se při stanovování výše ukládané pokuty mělo přihlížet jako k polehčující okolnosti. Podnik, který navzdory jednání ve vzájemné shodě se svými soutěžiteli nadále sleduje víceméně nezávislou politiku na trhu, se totiž může jednoduše pokusit využít kartelovou dohodu ve svůj prospěch (věc T-308/94, Cascades SA v. Komise, Recueil, 1998, s. II-925, bod 230).

(729) Co se týče provádění dohod o množství, je jasné, že účastníci kartelu měli za to, že přidělená množství byla minimálním množstvím. Dohoda byla dodržena, pokud všechny strany mohly prodávat přinejmenším množství, které jim bylo přiděleno. To byl případ kartelových dohod týkajících se trhů s vitaminy C a B5.“

- 19 Konečně, co se týče použití sdělení o spolupráci, Komise měla za to, že Roche a BASF, tím, že jí jako první oznámily prostřednictvím dokumentů, které zaslaly jejím službám mezi dnem 2. června a 30. července 1999, určující důkazy k prokázání existence tajných dohod týkajících se zejména vitamínu B5, vyloučily, aby žalobkyně splnila podmínku stanovenou v bodu B písm. b) sdělení o spolupráci. Nicméně Roche a BASF, které byly podněcovatelkami a hrály určující roli v protiprávních jednáních týkajících se zejména vitamínu B5, nesplnily podle Komise podmínku stanovenou v bodu B písm. e) sdělení o spolupráci. Žádný ze tří podniků, které se účastnily dohod týkajících se vitamínu B5 tedy neměl prospěch ze snížení pokuty na základě bodů B nebo C tohoto sdělení (body 743 až 745 odůvodnění Rozhodnutí).
- 20 Každý z nich měl nicméně prospěch ze snížení pokuty v souladu s bodem D sdělení o spolupráci. Komise totiž měla za to, že osm podniků, které byly adresáty Rozhodnutí – mezi nimi Roche, BASF a Daiichi – „spolupracovaly s Komisí před přijetím oznámení námitek, přispěly k prokázání existence protiprávního jednání, na kterém se podílely a/nebo nezpochybnily věcnou správnost skutkových zjištění, na kterých Komise založila svá obvinění“ (bod 754 odůvodnění Rozhodnutí).
- 21 Komise obzvláště uvedla, že Roche a BASF, které poskytly přesné důkazy ohledně organizační struktury tajných dohod týkajících se zejména trhu s vitamínem B5, přispěly určujícím způsobem k prokázání nebo potvrzení určitých podstatných bodů tohoto protiprávního jednání. Komise tak dospěla k závěru, že Roche a BASF splňují

podmínky stanovené v bodu D odst. 2 první odrážce sdělení o spolupráci a přiznala jim 50% snížení pokuty, která by jim byla uložena, pokud by nespolupracovaly s Komisí (body 747, 748, 760 a 761 odůvodnění Rozhodnutí).

22 Co se týče žalobkyně, Komise uvedla, že prohlášením ze dne 9. července 1999 jí žalobkyně poskytla informace o organizaci a struktuře kartelu týkajícího se vitamínu B5, které přispěly podstatným způsobem k prokázání nebo potvrzení významných aspektů protiprávního jednání. Komise tak dospěla k závěru, že žalobkyně splňuje podmínky stanovené v bodu D odst. 2 první odrážce sdělení o spolupráci a přiznala jí 35% snížení pokuty, která by jí byla uložena, pokud by nespolupracovala s Komisí (body 749, 750 a 764 odůvodnění Rozhodnutí).

23 Pokuty uložené v článku 3 Rozhodnutí za protiprávní jednání týkající se vitamínu B5 tak byly stanoveny následovně:

— Roche: 54 milionů eur;

— BASF: 34,02 milionů eur;

— Daiichi: 23,4 milionů eur.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 24 Návrhem podaným kanceláři Soudu dne 8. února 2002 podala žalobkyně projednávanou žalobu.
- 25 Na základě zprávy soudce zpravodaje Soud (čtvrtý senát) rozhodl zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 jednacího řádu Soudu položil písemně některé otázky účastníkům řízení, kteří na ně ve stanovené lhůtě odpověděli.
- 26 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky položené Soudem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 23. února 2005.
- 27 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:
- zrušil čl. 3 písm. f) Rozhodnutí;
 - podpůrně, podstatně snížil výši pokuty uložené žalobkyni;
 - uložil žalované náhradu nákladů řízení.

28 Žalovaná navrhuje, aby Soud:

- zamítl žalobu;

- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

29 Žalobkyně nezpochybňuje ani skutková zjištění, která jsou v Rozhodnutí uvedena ve vztahu k ní, ani závěr Komise, podle kterého tato skutková zjištění představují porušení čl. 81 odst.1 ES a čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP. Upřesňuje, že její návrh primárně směřuje ke zrušení čl. 3 písm. f) Rozhodnutí v plném rozsahu, jelikož Komise jí měla přiznat úplnou imunitu na základě bodu B sdělení o spolupráci a jelikož stanovení pokuty Komisí, které bylo uloženo žalobkyni, je stíženo řadou vad. Podpůrně uplatňuje, že tyto vady odůvodňují přinejmenším to, aby Soud přistoupil v rámci výkonu soudního přezkumu v plné jurisdikci k podstatnému snížení výše uložené pokuty.

30 Na podporu svých tvrzení žalobkyně vznášá tři žalobní důvody. Prvním žalobním důvodem tvrdí, že stanovení výchozí částky uložené pokuty ve výši 20 milionů eur je postiženo zjevně nesprávným posouzením, „nesprávným použitím práva na skutkový stav“, porušením pokynů, porušením zásady rovného zacházení, jakož i porušením zásady proporcionality. V druhém žalobním důvodu uplatňuje, že Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení, „nesprávně použila právo na skutkový stav“ a porušila pokyny tím, že jí odmítla uznat polehčující okolnost

z důvodu, že prováděla tajné dohody týkající se vitamínu B5 pouze částečně. Třetím žalobním důvodem se žalobkyně dovolává zjevně nesprávného posouzení, „nesprávného použití práva na skutkový stav“, porušení sdělení o spolupráci a porušení zásady rovného zacházení při posouzení své spolupráce v průběhu správního řízení Komisí.

1. *K prvnímu žalobnímu důvodu, který se týká stanovení výchozí částky pokuty*

Argumenty účastníků řízení

- 31 Tento žalobní důvod se vztahuje ke stanovení výchozí částky pokuty uložené žalobkyni ve výši 20 milionů eur (viz body 12 až 14 výše) a dělí se dále do tří částí.
- 32 První částí žalobkyně uplatňuje, že Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení, „nesprávně použila právo na skutkový stav“ a porušila pokyny tím, že při stanovení výchozí částky pokuty v závislosti na závažnosti nezařadila žalobkyni do třetí kategorie, za Roche a BASE.
- 33 Žalobkyně zejména připomíná, že podle pokynů (bod 1 A čtvrtý pododstavec) je při hodnocení závažnosti protiprávního jednání „nezbytné brát v úvahu, zda původci protiprávních jednání skutečně měli hospodářskou možnost [schopnost] způsobit významnou škodu jiným hospodářským subjektům, zejména pak spotřebitelům“.

34 V tomto ohledu žalobkyně vytýká Komisi, že pro ni stanovila stejnou výchozí částku pokuty jako pro Roche, která je vyšší než výchozí částka pokuty stanovená pro BASF, aniž by vzala do úvahy skutečnost, o které přesto věděla, že Roche a BASF mohly obě způsobit mnohem významnější škodu hospodářské soutěži než žalobkyně.

35 Jednak totiž ze samotného bodu 592 odůvodnění Rozhodnutí vyplývá, že Roche a BASF, jakožto výrobci „premixů“ (polotovar určený k využití při výrobě krmiva, jehož hlavní složku tvoří vitaminy) a jakožto poskytovatelé vitaminů jiným výrobcům premixů, byly samy schopny snížit marže svých zákazníků, výrobců premixů, a způsobit skutečnou nebo případnou škodu činností těchto výrobců tím, že zvýší cenu vitaminů, které jim prodávaly. Kromě toho BASF a především Roche, jakožto výrobci celé škály vitaminů, byly schopny ohrožovat výrobce jediného vitaminu jeho vyloučením z trhu tím, že sníží cenu tohoto vitaminu na úroveň predátorských cen a vyrovnají rozdíl cenami jiných vitaminů. Z bodu 716 odůvodnění Rozhodnutí vyplývá, že celková schopnost Roche a BASF provádět a zachovávat protisoutěžní dohody byla značně posílena z důvodu široké škály produktů, představujících rozdílné, avšak úzce spjaté trhy, jimiž disponovaly. Přitom Komise měla žalobkyni, která nedisponovala vertikální integrací a zásobou vitaminů jako Roche a BASF, zařadit do třetí kategorie za tyto dva podniky a měla jí stanovit výchozí částku pokuty nižší než tu, která byla stanovena pro tyto dva posledně jmenované podniky.

36 Druhou částí žalobního důvodu, uvedenou podpůrně, žalobkyně uplatňuje, že Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení, „nesprávně použila právo na skutkový stav“ a porušila zásadu rovného zacházení tím, že při stanovení výchozí částky pokuty v závislosti na závažnosti nezařadila žalobkyni společně s BASF do druhé kategorie.

- 37 V tomto ohledu žalobkyně připomíná, že v bodě 680 odůvodnění Rozhodnutí Komise zařadila dotyčné podniky do různých kategorií na základě srovnání světového obratu vztahujícího se k dotčeným produktům v průběhu posledního ukončeného kalendářního roku, ve kterém došlo k protiprávnímu jednání, kterým byl pro vitamin B5 rok 1998.
- 38 Přitom zaprvé prosté srovnání světového obratu Roche, BASF a žalobkyně a jejich podílů na světovém trhu s tímto vitamínem v roce 1998 ukazuje, že Daiichi měla být zařazena do téže kategorie jako BASF a že Komise se takto dopustila zjevně nesprávného posouzení.
- 39 Jednak totiž žalobkyně zdůrazňuje, že podle tabulky týkající se vitamínu B5 uvedené v bodě 123 odůvodnění Rozhodnutí byly příslušné světové obraty výrobců tohoto vitamínu v roce 1998 následující: Roche 57 milionů eur, Daiichi 43 milionů eur, BASF 34 milionů eur a další výrobci 32 milionů eur. Poznává, že její obrat vztahující se k vitamínu B5 byl o 14 milionů eur nižší než obrat Roche a pouze o 9 milionů eur vyšší než obrat BASF, přičemž obrat Roche byl tedy o 33% vyšší než obrat žalobkyně a obrat BASF o 21% nižší než obrat žalobkyně.
- 40 Kromě toho žalobkyně upřesňuje, že podíly na světovém trhu v roce 1998 stanovené na základě obrátů uvedených v předcházejícím bodě, byly následující: Roche 34,3%; Daiichi 25,9%, BASF 20,5% a další výrobci 19,3%. Žalobkyně tak zdůrazňuje, že v roce 1998 byl její podíl na světovém trhu o 8,4 procent nižší než podíl Roche a o sotva 5,4 procent vyšší než podíl BASF.
- 41 Žalobkyně kromě toho doplňuje, že i kdyby se použila jiná kritéria, jako je obrat v EHP v roce 1998, podíly na trhu v EHP v roce 1998 nebo podíly na trhu v EHP

v době trvání protiprávního jednání v letech 1991–1998, bylo by možné pouze dojít k závěru, že neměla být zařazena do téže kategorie jako Roche, ale spíše do stejné kategorie jako BASF. Pouze při použití podílů na světovém trhu v době trvání protiprávního jednání v letech 1991–1998 by bylo postavení žalobkyně bližší, o jediné procento, postavení Roche než postavení BASF.

42 S přihlédnutím k blízkosti obratu a podílů na trhu žalobkyně a BASF, neměla být výchozí částka pokuty uložené žalobkyni vyšší než 14 milionů eur.

43 Zadruhé, podle žalobkyně porušuje Rozhodnutí zásadu rovného zacházení, jednak z důvodu, že Rozhodnutí zachází bez jakéhokoliv možného objektivního odůvodnění s rozdílnými situacemi (situace žalobkyně a Roche) stejným způsobem a se stejnými situacemi (situace žalobkyně a BASF) rozdílným způsobem a jednak z důvodu, že žalobkyně byla zařazena do první kategorie kartelové dohody týkající se vitamínu B5 (s výchozí částkou pokuty ve výši 20 milionů eur), zatímco BASF byla na základě v podstatě stejných skutečností zařazena do druhé kategorie kartelové dohody týkající se vitamínu B2 (s výchozí částkou pokuty ve výši 10 milionů eur).

44 V tomto posledním ohledu žalobkyně zdůrazňuje skutečnost, že její obrat a její podíl na světovém trhu s vitamínem B5 byl v roce 1998 nižší než obrat a podíl BASF na světovém trhu s vitamínem B2, ke kterému bylo v Rozhodnutí přihlédnuto pro účely rozdělení do kategorií účastníků kartelové dohody týkající se tohoto posedně uvedeného vitamínu. Uvádí kromě toho, že i kdyby se Komise chtěla opřít o podíly na světovém trhu s dotčeným produktem v průběhu celkové doby trvání protiprávního jednání, a sice o kritérium nepoužité v Rozhodnutí, musela by být s ohledem na zásadu rovného zacházení zařazena do druhé kategorie protiprávního jednání týkajícího se vitamínu B5. Zdůrazňuje totiž, že její průměrný podíl na trhu

s tímto vitamínem v průběhu doby trvání protiprávního jednání (29%) byl stejný jako průměrný podíl BASF na trhu s vitamínem B2 v průběhu doby protiprávního jednání týkajícího se tohoto trhu a že jak ona, tak BASF se na těchto příslušných trzích nacházely přibližně na půl cesty mezi prvním a třetím subjektem.

45 Třetí částí žalobního důvodu, uvedenou dále podpůrně, žalobkyně tvrdí, že Komise, když určila výchozí částku pokuty stanovenou v závislosti na závažnosti, porušila zásadu proporcionality tím, že nezařadila žalobkyni do samostatné kategorie mezi Roche a BASF, s výchozí částkou pokuty nacházející se mezi pokutou Roche a BASF, ale do kategorie nacházející se blíže pokutě BASF.

46 Poznámává, že v rozhodnutí 1999/210/ES ze dne 14. října 1998, v řízení podle článku 85 Smlouvy o založení ES (věc IV/F-3/33.708 – British Sugar plc, věc IV/F-3/33.709 – Tate & Lyle plc, věc IV/F-3/33.710 – Napier Brown Company Ltd, věc IV/F-3/33.711 – James Budgett Sugars Ltd) (Úř. věst. L 76, s. 1, dále jen „rozhodnutí British Sugar“), Komise neváhala rozlišit tři kategorie výrobců za účelem stanovení výchozí částky pokuty v závislosti na závažnosti. Zdůrazňuje zejména, že Tate & Lyle byl zařazen do druhé kategorie za British Sugar, i když tito dva výrobci zaujímali dohromady 90% podílu na trhu na obou relevantních trzích (na trhu s průmyslovým cukrem a na maloobchodním trhu s cukrem ve Velké Británii), přičemž British Sugar zaujímala mezi 51 a 54% a Tate & Lyle mezi 38 a 40%, a že jejich příslušná soutěžní postavení byla ještě bližší ve srovnání s postavením dalších dvou subjektů na trhu, které zaujímaly dohromady 6 až 11% trhu a které byly zařazeny do třetí kategorie.

47 Žalovaná se domnívá, že tím, že žalobkyni zařadila spolu s Roche do první kategorie protiprávního jednání týkajícího se vitamínu B5, nedopustila se ani zjevně nesprávného posouzení, ani neporušila pokyny či zásady rovného zacházení a proporcionality.

Závěry Soudu

Úvodní poznámky

- ⁴⁸ Úvodem je namístež poznamenat, že z bodů 655 až 775 odůvodnění Rozhodnutí vyplývá, že pokuty uložené Komisí z důvodu protiprávních jednání stanovených v čl. 81 odst. 1 ES a čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP se zakládaly na čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 a že Komise – i když Rozhodnutí neodkazuje výslovně na pokyny – stanovila pokuty na základě metody vymezené v těchto pokynech.
- ⁴⁹ Disponuje-li Komise přitom za účelem stanovení částky každé pokuty posuzovací pravomocí, aniž by musela používat přesný matematický vzorec (rozsudek Soudu ze dne 6. dubna 1995, *Martinelli v. Komise*, T-150/89, Recueil, s. II-1165, bod 59), nemůže se odklonit od pravidel, které si sama stanovila (viz analogicky rozsudek Soudu ze dne 17. prosince 1991, *Hercules Chemicals v. Komise*, T-7/89, Recueil, s. II-1711, bod 53, potvrzen v rámci kasačního opravného prostředku rozsudkem Soudního dvora ze dne 8. července 1999, *Hercules Chemicals v. Komise*, C-51/92 P, Recueil, s. I-4235). Pokyny představují právní nástroj, který je při dodržování právních norem vyšší síly určený k upřesnění kritérií, jež Komise použije v rámci výkonu své posuzovací pravomoci při stanovení pokut, Komise tak musí při stanovení výše pokut skutečně vzít v úvahu znění pokynů o metodě stanovování pokut, zvláště ty jejich prvky, které jsou stanoveny kogentně (rozsudek Soudu ze dne 8. července 2004, *JFE Engineering a další v. Komise*, T-67/00, T-68/00, T-71/00 a T-78/00, Sb. rozh. s. II-2501, bod 537).
- ⁵⁰ Podle metody vymezené v pokynech, přijme Komise při stanovení výše pokut, které se ukládají dotýčným podnikům, jako výchozí bod částku stanovenou v závislosti na závažnosti protiprávního jednání. Při hodnocení závažnosti protiprávního jednání je

třeba brát v úvahu jeho povahu, skutečný dopad na trh, pokud jej lze měřit, a velikost relevantního zeměpisného trhu. (bod 1 A první pododstavec). V tomto rámci se protiprávní jednání zařadí do jedné ze tří kategorií, a sice „méně závažná protiprávní jednání“, pro která jsou předpokládány pokuty 1000 eur až 1 milion eur, „závažná protiprávní jednání“, pro která jsou předpokládány pokuty 1 milion eur až 20 milionů eur a „velmi závažná protiprávní jednání“, pro která jsou předpokládány pokuty nad 20 milionů eur (bod 1 A druhý pododstavec první až třetí odrážka). V každé z těchto kategorií navrhovaný rozsah pokut umožní, podle pokynů, aby se na podniky použilo rozdílné zacházení podle povahy protiprávního jednání, kterého se dopustily (bod 1 A třetí pododstavec). Podle pokynů je rovněž nezbytné brát v úvahu, zda původci protiprávních jednání skutečně měli hospodářskou schopnost způsobit významnou škodu jiným hospodářským subjektům, zejména pak spotřebitelům, a určit výši pokuty na úrovni, která zajistí její dostatečně odrazující účinek (bod 1 A čtvrtý pododstavec).

51 Podle pokynů by mohlo v některých případech být nezbytné poměrně zvážit částky stanovené uvnitř každé ze tří takto vymezených kategorií, aby se brala v úvahu specifická váha, a tedy skutečný dopad protiprávního jednání každého podniku na hospodářskou soutěž, zejména pokud existuje značný nepoměr ve velikosti podniků, které se dopustily protiprávního jednání stejného typu, a aby se v důsledku toho přizpůsobil výchozí bod základní částky zvláštní povaze každého podniku (bod 1 A šestý pododstavec).

52 V projednávaném případě žalobkyně nezpochybňuje ani velmi závažný charakter protiprávního jednání týkajícího se vitamínu B5, jež je jí vytýkáno v Rozhodnutí, ani posouzení, na kterých Komise založila svůj závěr o velmi závažném charakteru tohoto protiprávního jednání a která se týkala povahy tohoto protiprávního jednání, jeho skutečného dopadu na trh a velikosti relevantního zeměpisného trhu (body 662 až 674 odůvodnění Rozhodnutí).

- 53 Kromě toho žalobkyně ani nezpochybňuje kritérium, kterým se Komise v projednávaném případě řídila (bod 675 odůvodnění) a které spočívalo v přihlídnutí k velikosti rozdílných trhů s dotýcnými vitaminovými produkty za účelem stanovení výchozí částky pokut. Toto kritérium se hlavně projevuje odlišením, v závislosti na velikosti každého dotčeného trhu, výchozí částky pokuty pro první kategorii podniků, kterou stanovila Komise pro každé protiprávní jednání.
- 54 Kritika vznesená žalobkyní v tomto žalobním důvodu se vztahuje k rozdílnému zacházení použitému za účelem stanovení individuální výchozí částky pokuty na účastníky kartelové dohody týkající se vitamínu B5 na základě bodu 1 A čtvrtého a šestého pododstavce pokynů.
- 55 Z bodů 679 až 681 odůvodnění Rozhodnutí vyplývá, že Komise v projednávaném případě provedla toto rozdílné zacházení podle metody, která rozděluje podniky do kategorií, že jako kritérium rozdělení přijala kritérium relativního významu podniků na dotčeném trhu a že se při použití tohoto kritéria opřela o údaje založené na světovém obratu vztahujícím se k dotčenému produktu.
- 56 Žalobkyně nezpochybňuje zásadu rozdělení účastníků kartelové dohody do několika kategorií a stanovení téže výchozí částky pokuty pro účastníky spadající do téže kategorie. Co zpochybňuje, je zařazení, jehož byla konkrétně předmětem, a sice skutečnost, že byla zařazena do první kategorie spolu s Roche, zatímco BASF byla zařazena do druhé kategorie. Domnívá se, že měla být zařazena do třetí kategorie za Roche a BASF (první část žalobního důvodu), podpůrně, že měla být zařazena do druhé kategorie spolu s BASF (druhá část), a dále podpůrně, že měla být zařazena do prostřední kategorie mezi Roche a BASF (třetí část).

K první části

- 57 Podstatou první části tohoto žalobního důvodu je, že žalobkyně vytýká Komisi, že se při rozdělení účastníků kartelové dohody týkající se vitamínu B5 do kategorií dopustila zjevně nesprávného posouzení a porušila kritérium skutečné hospodářské schopnosti způsobit významnou škodu jiným hospodářským subjektům, jež je uvedena v bodě 1 A čtvrtém pododstavci pokynů. Komise opomenula vzít do úvahy dvě skutečnosti, které měly v očích žalobkyně zásadní význam pro srovnání této schopnosti u tří dotyčných podniků: jednak skutečnost, že Roche a BASE, jako vertikálně integrované podniky byly samy schopny snížit marže svých soutěžitelů na navazujícím trhu s premixy tím, že zvednou cenu vitamínu B5; jednak skutečnost, že tytéž podniky, které vyrábí širokou škálu vitaminů, byly samy schopny uplatňovat predátorské ceny na trhu s vitamínem B5, a vyrovnat s tím související ztráty vysokými cenami jiných vitaminů.
- 58 V tomto ohledu je třeba uvést, že analýza „skutečné hospodářské schopnosti způsobit významnou škodu jiným hospodářským subjektům, zejména pak spotřebitelům“ – analýza, kterou Komise musí v souladu s bodem 1 A čtvrtým pododstavcem pokynů provést jakožto „nezbytný“ prvek hodnocení závažnosti protiprávního jednání – předpokládá posouzení skutečného významu dotyčných podniků na dotčeném trhu, to znamená posouzení jejich vlivu na tomto trhu. V této souvislosti podíly na trhu, měřené podle objemu nebo podle hodnoty, které vlastní dotčené podniky na dotčeném trhu, jsou relevantním prvkem posouzení v rozsahu, v němž umožňují určit relativní význam každého z těchto podniků na trhu (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 17. prosince 1998, *Baustahlgewebe v. Komise*, C-185/95 P, Recueil, s. I-8417, bod 139 a rozsudek Soudu ze dne 9. července 2003, *Cheil Jedang v. Komise*, T-220/00, Recueil, s. II-2473, bod 88).
- 59 Přitom žalobkyně, v rámci použití bodu 1 A čtvrtého pododstavce pokynů na projednávaný případ, nezpochybnuje relevantnost relativního významu podniků na dotčeném trhu ani přihlédnutí, pro posouzení tohoto významu, k odpovídajícímu

obratu nebo podílům na světovém trhu s vitamínem B5. Zpochybňuje pouze nepřihlédnutí Komise k vertikální integraci a rozsáhlé škále vitaminů Roche a BASF v první části tohoto žalobního důvodu.

60 V tomto ohledu je namístě poznamenat, že je pravda, že podíl podniku na trhu představuje přibližný ukazatel vlivu tohoto podniku na trh a že, jak je to například v případě analýzy dominantního postavení ve smyslu článku 82 ES, pro co nejúplnější a nejpresnější pochopení rozsahu takového vlivu mohou mít význam i jiné okolnosti (rozsudek Soudního dvora ze dne 13. února 1979, Hoffmann-La Roche v. Komise, 85/76, Recueil, s. 461, bod 48).

61 Nicméně je třeba mít za to, že Komise může pro účely svého posouzení závažnosti protiprávního jednání a stanovení výchozí částky pokuty založit své hodnocení skutečné hospodářské schopnosti původců protiprávního jednání způsobit významnou škodu jiným hospodářským subjektům na údajích o obrotech a podílech na dotčeném trhu, pokud zvláštní okolnosti, jako vlastnosti tohoto trhu, nejsou schopny ubrat těmto údajům citelně na významu a vyžadovat, aby bylo při posouzení vlivu podniků na trh přihlédnuto k jiným relevantním faktorům.

62 Přitom v projednávaném případě žalobkyně – která na jednání ostatně uznala, že rozdělení do kategorií, založené na světovém obratu vztahujícím se k vitamínu B5, spadalo do posuzovací pravomoci Komise – neuvedla žádnou z takových relevantních okolností.

- 63 I když totiž vertikální integrace a rozsah škály produktů mohou případně představovat relevantní skutečnosti pro posouzení vlivu, který je podnik schopen vykonávat na trhu, a představovat doplňující indicie tohoto vlivu ve vztahu k podílům na trhu (viz například co se týče vertikální integrace rozsudek Soudního dvora ze dne 14. února 1978, *United Brands v. Komise*, 27/76, Recueil, s. 207, body 67 až 72 a 78 až 81, a, co se týče rozsahu škály produktů, rozsudek Soudního dvora ze dne 9. listopadu 1983, *Michelin v. Komise*, 322/81, Recueil, s. 3461, body 55 a 56), je třeba konstatovat, že v projednávaném případě argumenty žalobkyně, které vychází z vertikální integrace a rozsahu škály produktů Roche a BASF, neprokazují, že tyto podniky disponovaly na dotčeném trhu zvláštními a významnými soutěžními výhodami.
- 64 Tak co se týče vertikální integrace, žalobkyně se omezuje na tvrzení, že Roche a BASF mohly tím, že zvýší ceny vitamínu B5, snížit marže výrobců premixů, kteří kupují tento vitamin a jsou soutěžiteli Roche a BASF na navazujícím trhu s premixy. V tomto ohledu je namístě uvést, že žalobkyně byla jakožto dodavatel vitamínu B5 také schopna tak učinit s jediným rozdílem, že když nebyla činná na trhu s premixy, nemohla z toho těžit za účelem posílení svého postavení na tomto navazujícím trhu. Tento rozdíl se nicméně týká spíše důvodů, které tři výrobci mohli mít ke zvýšení ceny vitamínu B5, než vlivu, jaký mohli vykonávat na trhu s tímto výrobkem.
- 65 Co se týče rozsahu škály nabízených vitaminů, žalobkyně se na něj odvolává s ohledem na tvrzení, že Roche a BASF byly schopny uplatňovat predátorské ceny vitamínu B5 díky ziskům, které mohly dosahovat na trzích s jinými vitamíny, jež představovaly rozdílné, avšak úzce spjaté trhy. V tomto ohledu stačí poznamenat, že schopnost uplatňovat predátorské ceny nemůže být vyvozována z pouhé skutečnosti, že dotčený podnik vyrábí širší škálu sousedních produktů než jeho soutěžitelé. Navíc, protože žalobkyně v rámci své argumentace zdůrazňuje, že vyráběla pouze dva vitamíny, je důležité poznamenat, že jak vyplývá z bodů 107 a 108 odůvodnění Rozhodnutí, výroba žalobkyně nebyla omezena na vitamíny B5 a B6, ale pokrývala „širokou škálu etických léků, zdravotních produktů k volnému prodeji a veterinárních produktů“ a že v roce 1998, posledním ukončeném kalendářním roce, ve kterém došlo k protiprávnímu jednání týkajícímu se vitamínu B5, se její

celkový prodej zvýšil na 1 920 milionů ECU, z nichž pouze 43 miliony byly podle tabulek uvedených v bodě 123 odůvodnění Rozhodnutí přiřitatelné vitamínu B5. Přitom žalobkyně vůbec nevysvětlila, proč dotování případné cenové války ohledně jednoho produktu mohlo být uskutečněno pouze z příjmů pocházejících z prodeje sousedních produktů.

- 66 Za těchto podmínek žalobkyně neprokázala, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení nebo porušila pokyny tím, že při rozdělení účastníků kartelové dohody týkající se vitamínu B5 do kategorií nevzala do úvahy přítomnost Roche a BASF na trzích s premixy a na významném množství trhů s vitamínovými produkty. První část tohoto žalobního důvodu musí být v důsledku toho zamítnuta.

K druhé a třetí části

- 67 V rámci druhé části tohoto žalobního důvodu žalobkyně uplatňuje, že použití kritéria uvedeného v Rozhodnutí, a sice kritéria spočívajícího v posouzení relativního významu účastníků dotčené kartelové dohody na trhu v závislosti na údajích týkajících se světového obratu a podílů na světovém trhu s dotčeným produktem v posledním ukončeném kalendářním roce, ve kterém došlo k protiprávnímu jednání, mělo vést Komisi k zařazení Daiichi do druhé kategorie spolu s BASF. Její zařazení do první kategorie spolu s Roche vyplývá se zjevně nesprávného posouzení a je neslučitelné se zásadou rovného zacházení.
- 68 V tomto ohledu je namístě uvést, že tyto výtky žalobkyně spočívají ve značné míře na chybném předpokladu, podle kterého měla Komise v Rozhodnutí posoudit relativní význam podniků na dotčeném trhu za pomoci údajů vztahujících se k roku 1998.

- 69 Je pravda, že v bodě 681 odůvodnění Rozhodnutí Komise uvedla, že vzala do úvahy „údaje vztahující se ke světovému obratu přičitatelnému k příslušnému produktu v posledním ukončeném kalendářním roce, ve kterém došlo k protiprávnímu jednání“, a sice v projednávaném případě v roce 1998 pro vitamin B5.
- 70 Nicméně s ohledem na jiné části Rozhodnutí se zdá – a žalovaná to v podstatě potvrdila v odpovědi na písemnou otázku položenou Soudem v rámci organizačních procesních opatření – že se Komise za účelem zařazení podniků do kategorií ve skutečnosti u každého z různých protiprávních jednání opřela, pro něž v Rozhodnutí k rozdělení do kategorií došlo, o podíly těchto podniků na trhu na světové úrovni v průběhu celkové doby trvání protiprávního jednání.
- 71 Bod 682 odůvodnění Rozhodnutí totiž upřesňuje, že „užiteční činitelé pro zařazení výrobců do různých kategorií“ jsou uvedeni „samostatně pro každý z vitaminů“ v bodech 683 až 696 odůvodnění.
- 72 Z těchto bodů odůvodnění vyplývá, že co se týče každého protiprávního jednání týkajícího se vitaminů A, E, B2, B5, C a D3, Komise zavedla dvě kategorie „na základě kritéria relativního významu podniků na trhu“ a stanovila výchozí částku „s přihlédnutím k [těmto] kategoriím“. Komise se pro účely zařazení každého podniku do první nebo druhé kategorie pro každé protiprávní jednání opřela o údaje vztahující se k podílům na trhu. Nicméně s ohledem na údaje uvedené v bodech 691 a 693 odůvodnění Rozhodnutí se jeví, že tyto podíly na trhu nebyly založeny na světovém obratu přičitatelném příslušnému produktu v posledním ukončeném kalendářním roce, ve kterém došlo k protiprávnímu jednání (údaje zobrazeny bez uvozovek v druhém sloupci tabulek týkajících se rozdílných trhů s vitamínovými produkty uvedené v bodě 123 odůvodnění Rozhodnutí), ale představují průměrné podíly podniků na trhu v průběhu v podstatě celkové doby trvání protiprávního jednání (tyto průměrné podíly na trhu jsou zobrazeny v uvozovkách v druhém sloupci uvedených tabulek).

- 73 Za těchto podmínek je třeba uvést, že odkaz na poslední ukončený kalendářní rok, ve kterém došlo k protiprávnímu jednání, uvedený v bodě 681 odůvodnění Rozhodnutí a vyplývající z chyby při psaní, se jeví nerelevantní, a není tedy nedílnou součástí odůvodnění, které je základem pro zařazení podniků do jedné nebo druhé kategorie.
- 74 Kromě toho je třeba poznamenat, že žalobkyně nevznesla žádnou kritiku stran relevance, pro účely rozdělení podniků do kategorií na základě jejich relativního významu na dotčeném trhu, přihlédnutí k údajům vztahujícím se k celkové době trvání protiprávního jednání. Kromě toho tato relevance nemůže být vážně zpochybněna, protože Komise se zabývala posouzením závažnosti protiprávního jednání, kterého se každý podnik dopustil v průběhu mnohaletého období. Žalobkyně tak ve svých písemnostech, když poznamenala, že rozdělení do kategorií provedené v Rozhodnutí se neopíralo o údaje vztahující se k celkové době trvání protiprávního jednání, nicméně tvrdila, aniž by zpochybnila jejich opodstatněnost, že přihlédnutí k těmto údajům by vždycky vedlo k závěru, že zásada rovného zacházení ukládá její zařazení do druhé kategorie spolu s BASF (viz bod 44 výše, *in fine*).
- 75 Na jednání žalobkyně uplatnila pochybnosti o věrohodnosti údajů uvedených v Rozhodnutí stran podílů podniků na trhu v průběhu celkové doby trvání protiprávního jednání. Žalobkyně poté, co zdůraznila, že původ těchto údajů není znám, protože nebyly nikdy poskytnuty Komisi, uvedla, že se mohlo jednat pouze o odhady Komise, které nicméně, nejsou-li ověřeny, nemohou představovat použitelné důkazy.
- 76 Tato námitka je opožděná, a tedy v souladu s čl. 48 odst. 2 jednacího řádu Soudu nepřipustná. Žalobkyně totiž byla schopna vznést tuto námitku již v žalobě, ve které se naopak sama opírala zejména o údaje týkající se celkové doby trvání protiprávního jednání – a přesněji podílů na trhu v EHP v období let 1991–1998, zobrazené v třetím sloupci tabulky vztahující se k vitamínu B5, která byla uvedena

v bodě 123 odůvodnění Rozhodnutí – aby podpořila svůj argument vycházející v rámci druhé části tohoto žalobního důvodu ze zjevně nesprávného posouzení (viz bod 41 výše). V každém případě, i kdyby byla považována za přípustnou, nemůže být tato námitka přijata, protože se žalobkyně nakonec omezila na neurčitou kritiku věrohodnosti dotčených údajů, aniž by poskytla nejmenší indicii umožňující zpochybnit jejich přesnost.

77 Z výše uvedeného vyplývá, že nemůže být přihlédnuto k argumentům žalobkyně, které vycházejí v rámci druhé části tohoto žalobního důvodu z postupných srovnání světového obratu, podílů na světovém trhu, obratu v EHP a podílů na trhu v EHP účastníků kartelu týkajícího se vitamínu B5 v roce 1998 (viz body 38 až 41 výše).

78 Co se týče srovnání podílů na trhu v EHP v době trvání protiprávního jednání v letech 1991–1998, které žalobkyně v tomtéž kontextu provedla (viz bod 41 výše), toto srovnání je rovněž irelevantní, jelikož žalobkyně nepochybně volbu Komise opřít se v projednávaném případě, aby uskutečnila rozdílné zacházení ve fázi stanovení výchozí částky, o obraty nebo podíly na světovém trhu s dotčeným vitaminovým produktem. Taková volba nemůže být kromě toho kritizována, s ohledem na jednak světový rozměr relevantního zeměpisného trhu (viz bod 73 odůvodnění Rozhodnutí), který žalobkyně nepochybně, a jednak světový rozměr samotné kartelové dohody. Ostatně je možné poznamenat, že dotčená kartelová dohoda měla zejména za cíl přidělování kvót světového a regionálního prodeje (včetně evropských kvót) různým účastníkům (viz body 301 a 305 odůvodnění Rozhodnutí), což by činilo volbu obratu nebo podílů na trhu na úrovni EHP málo relevantní i za předpokladu, že by zeměpisný rozsah trhu s dotčeným výrobkem byl omezen na území EHP (viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 29. dubna 2004, Tokai Carbon a další v. Komise, T-236/01, T-239/01, T-244/01 až T-246/01, T-251/01 a T-252/01, Recueil, s. II-1181, body 195 až 200).

- 79 Přitom je třeba konstatovat, že žalobkyně netvrdí, že správné posouzení relativního významu podniků na světovém trhu s vitamínem B5 za pomoci průměrných podílů těchto podniků na trhu na světové úrovni v průběhu celkové doby trvání protiprávního jednání ukládalo její zařazení do druhé kategorie spolu s BASF. Naopak sama žalobkyně musela na základě těchto údajů uznat, že její postavení (29%) bylo bližší, i když jen o jediné procento, postavení Roche (36%) než postavení BASF (21%) (viz bod 41 výše).
- 80 Žalobkyně tedy neprokázala, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že ji nezařadila do druhé kategorie spolu s BASF.
- 81 Následně je namístě přezkoumat společně výtky vycházející v rámci druhé části tohoto žalobního důvodu z porušení zásady rovného zacházení a v rámci třetí části tohoto žalobního důvodu z porušení zásady proporcionality. Tyto výtky budou přezkoumány jen v rozsahu, v jakém mohou být relevantní, a sice v rozsahu, v němž se opírají, podpůrně, o údaje týkající se podílů dotyčných podniků na trhu na světové úrovni v průběhu celkové doby trvání protiprávního jednání.
- 82 Žalobkyně vyvozuje porušení zásady rovného zacházení ze skutečnosti, že byla, co se týče protiprávního jednání týkajícího se vitamínu B5, zařazena do první kategorie spolu s Roche, i když její situace nebyla srovnatelná se situací tohoto podniku a že s ní bylo zacházeno rozdílně než s BASF, i když situace BASF byla srovnatelná se situací žalobkyně. Kromě toho zásada rovného zacházení nebyla dodržena rovněž s ohledem na skutečnost, že BASF byla zařazena do druhé kategorie protiprávního jednání týkajícího se vitamínu B2, i když její postavení, co se týče tohoto protiprávního jednání, bylo srovnatelné s postavením žalobkyně v rámci protiprávního jednání týkajícího se vitamínu B5 (viz bod 44 výše). Konečně porušení zásady proporcionality vyplývá podle žalobkyně z toho, že nebyla zařazena do prostřední kategorie mezi Roche a BASF.

- 83 V tomto ohledu je namístě zdůraznit skutečnost, že žalobkyně nezpochybňuje jako takovou metodu spočívající v rozdělení účastníků kartelové dohody do kategorií, aby se provedlo rozdílné zacházení ve fázi stanovení výchozí částky pokut. Přitom tato metoda, jejíž zásada byla kromě toho potvrzena judikaturou Soudu, i když nezohledňuje rozdíly ve velikosti mezi podniky téže kategorie (rozsudky Soudu ze dne 19. března 2003, CMA CGM a další v. Komise, T-213/00, Recueil, s. II-913, boD385, a výše uvedený rozsudek Tokai Carbon a další v. Komise, bod 217), sebou nese stanovení paušální výchozí částky pro podniky spadající do stejné kategorie.
- 84 Takové rozdělení do kategorií jistě musí dodržovat zásadu rovného zacházení, podle které je zakázáno zacházet se srovnatelnými situacemi rozdílně a s rozdílnými situacemi stejně, pokud takové zacházení není objektivně odůvodněné. Kromě toho podle judikatury musí být pokuty přinejmenším přiměřené ve vztahu ke skutečnostem vzatým v úvahu pro posouzení závažnosti protiprávního jednání (viz výše uvedený rozsudek Tokai Carbon a další v. Komise, bod 219 a v něm uvedená judikatura).
- 85 Pro ověření toho, zda rozdělení účastníků kartelové dohody do kategorií je v souladu se zásadami rovného zacházení a proporcionality, se Soud v rámci svého přezkumu legality výkonu posuzovací pravomoci, jíž Komise v této oblasti disponuje, musí nicméně omezit na kontrolu, zda je toto rozdělení soudržné a objektivně odůvodněné (výše uvedené rozsudky CMA CGM a další v. Komise, body 406 a 416, a Tokai Carbon a další v. Komise, body 220 a 222), aniž by okamžitě nahradil posouzení Komise svým posouzením.
- 86 Přitom v projednávaném případě, s výjimkou protiprávních jednání týkajících se betakarotenu a karotenoidů, pro které podle Komise nebylo namístě vytvářet kategorie (viz body 695 a 696 odůvodnění Rozhodnutí), Komise překročila pro každé ze zjištěných protiprávních jednání k rozdělení do dvou kategorií: první kategorie,

kteřá zahrnuje hlavního výrobce nebo hlavní výrobce dotyčného vitamínu na světovém trhu a druhé kategorie, kteřá zahrnuje dalšího nebo další výrobce tohoto vitamínu, „jehož podíly na trhu byly citelně nižší“ (viz body 683, 685, 687, 689, 691 a 693 odůvodnění Rozhodnutí).

87 Je namístě mít za to, že rozdělení výrobců do dvou kategorií, hlavní výrobci a další výrobci, je rozumným způsobem, jak přihlédnout k jejich relativnímu významu na trhu za účelem přizpůsobení výchozí částky, za předpokladu, že to nepovede ke značně zkreslenému obrazu relevantního trhu. Tento závěr nemůže vyvrátit skutečnost, že v rozhodnutí British Sugar (bod 46 výše) sledovala Komise v rámci výkonu své široké posuzovací pravomoci jinou metodu rozdělení, když se rozhodla vytvořit tři kategorie místo pouhých dvou, přičemž počet subjektů, na něž se vztahovalo toto rozhodnutí a rozdělení jejich podílů na trhu se kromě toho odlišoval od toho, jak jej uvádí projednávaný případ.

88 Co se týče provedení této metody rozdělení sledované v Rozhodnutí ve vztahu k jednotlivým protiprávními jednáním, Komise, kteřá se opřela o podíly na trhu na světové úrovni, přímo odvozené od světového obratu vztahujícího se k produktu během celkové doby trvání protiprávního jednání, rozdělila subjekty do dvou výše uvedených kategorií následovně:

Vitamíny	První kategorie Hlavní výrobce(i) (podíl na trhu)	Druhá kategorie Další výrobce(i) (podíl na trhu)
Vitamin A	44%	32% – 20%
Vitamin E	43% – 29%	14% – 10%
Vitamin B2	47%	29%– 12%
Vitamin B5	36% – 29%	21%
Vitamin C	40% – 24%	8% – 6%
Vitamin D3	40% – 32%	15% – 9%

- 89 Z těchto údajů vyplývá, že Komise vždy umísťovala práh tam, kde se nacházela největší odchylka, i když je rozdíl pouze jedno procento. Kategorie hlavních výrobců byla na jeden podnik omezena jen tehdy, když měl tento podnik velmi vysoké podíly na trhu (44% a 47%). Jistě, podíly na trhu ve výši 29% byly považované za relevantní jak pro první, tak pro druhou kategorii, ale relativní postavení podniku, který disponoval těmito podíly, bylo rozdílné: zařazení do druhé kategorie odpovídalo odchylce o 18 procent od hlavního výrobce (vitaminu B2), na rozdíl od odchylky pouze 7 a 14 procent pro zařazení do první kategorie (vitaminy B5 a E). Jediný případ, kdy podíly na trhu ve výši 24% odůvodnily zařazení podniku jako „hlavního výrobce“ (vitaminu C) odpovídá odchylce pouhých 16 procent od podniku s největším podílem na trhu a velmi zanedbatelné pozici (8 a 6%) dalších výrobců.
- 90 Konkrétněji, co se týče protiprávního jednání týkajícího se vitamínu B5, omezená odchylka mezi Roche, prvním subjektem a žalobkyní (7 procent), s přihlédnutím k nijak zvláště vysokému podílu Roche na trhu, mohla umožnit Komisi, aby způsobem zcela soudržným a objektivním a tedy, aniž by porušila zásady rovného zacházení a proporcionality, zacházela s žalobkyní stejně jako s prvním subjektem a rozdílně od třetího subjektu BASF, tedy jako s „hlavním výrobcem“ a aby stanovila žalobkyni stejnou výchozí částku jako pro Roche, vyšší než výchozí částka uložená BASF.
- 91 Co se konkrétněji týče srovnání provedeného žalobkyní mezi svou situací ve vztahu k protiprávnímu jednání týkajícímu se vitamínu B5 a situací BASF ve vztahu k protiprávnímu jednání týkajícímu se vitamínu B2, není možné se domnívat, jak právem uplatnila žalovaná, že tyto situace byly srovnatelné, ať už z důvodu totožnosti podílu na trhu (29%) každé z těchto společností v průběhu celkové doby trvání protiprávního jednání na každém z odpovídajících trhů, nebo z důvodu, že se obě nacházely na každém z odpovídajících trhů na půl cesty mezi prvním a třetím subjektem.

92 Když totiž úlohou Komise bylo posoudit význam podniků na každém trhu v relativních hodnotách, tyto dvě okolnosti dovolávané žalobkyní nemohou být hodnoceny bez přihlídnutí k rozdělování podílů na trhu. Přitom toto rozdělování nebylo ve dvou zkoumaných případech srovnatelné. Jednak postavení prvního subjektu bylo jasně silnější ve vztahu k protiprávnímu jednání týkajícímu se vitamínu B2. Kromě toho v případě protiprávního jednání týkajícího se vitamínu B2 byl podíl BASF na trhu (29%, jako podíl Daiichi pro vitamin B5) bližší podílu třetího subjektu (12%) než podílu prvního subjektu (47%), přičemž 17, respektive 18 procent oddělovalo jeden od druhého; naopak, co se týče protiprávního jednání týkajícího se vitamínu B5 byl, jak bylo uvedeno výše, podíl Daiichi na trhu (29%) blíže podílu prvního subjektu (Roche, 36%) než třetího subjektu (BASF, 21%), přičemž je oddělovalo jeden od druhého 7, respektive 8 procent.

93 Tedy i za předpokladu, že nedodržení zásady rovného zacházení mohlo být v rámci použití článku 81 ES uplatněno i mimo předpoklad porušení rovného zacházení mezi účastníky jedné a téže kartelové dohody, skutečnost, že žalobkyně ve vztahu k protiprávnímu jednání týkajícímu se vitamínu B5, a BASF ve vztahu k protiprávnímu jednání týkajícímu se vitamínu B2 byly předmětem rozdílného zařazení, se nejví jako objektivně neodůvodněná, a neporušuje tedy uvedenou zásadu.

94 Druhá a třetí část tohoto žalobního důvodu musí být tedy zamítnuty.

95 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy musí být první žalobní důvod zamítnut v plném rozsahu.

2. K druhému žalobnímu důvodu, který se týká pouze částečného provedení dohod žalobkyní jakožto polehčující okolnosti

Argumenty účastníků řízení

- 96 Podle žalobkyně se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, „nesprávně použila právo na skutkový stav“ a porušila pokyny tím, že nezohlednila jakožto polehčující okolnost, která odůvodňuje podstatné snížení základní částky pokuty, že Daiichi provedla pouze částečně tajné dohody týkající se vitamínu B5 (viz bod 18 výše).
- 97 Připomíná, že podle pokynů představuje „praktické neprovádění dohod nebo ujednání o protiprávním jednání“ polehčující okolnost, která má za logický důsledek snížení výše pokuty. Vhodnou politikou Komise by totiž bylo, aby podniku, který se úplně nebo z části postavil proti kartelové dohodě uložila pokutu relativně nižší než podniku, který plně dodržoval znění kartelové dohody, a který tedy způsobil hospodářské soutěži významnější škodu.
- 98 Zaprvé žalobkyně tvrdí, že ve svém prohlášení, které dobrovolně zaslala Komisi dne 9. července 1999 a ve své odpovědi na oznámení námitek zejména prokázala, že tím, že neprováděla nebo opoždovala provádění dohodnutých zvýšení cen, oslabovala jejich účinky.
- 99 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že neomezila produkci, jak bylo stanoveno v rámci kartelové dohody, ale spíše pravidelně překračovala rozpočty, které jí byly pro Evropu přiděleny, a to v rozsahu o dost větším než Roche nebo BASE, čímž přispívala k uspokojení poptávky zákazníků a ke snížení tlaku na ceny. Kromě toho

během několika let vyvážela více D-panthotenanu vápenatého (kyselina panthotenová v čisté stavu, dále jen „D-Calpan“) do Evropy, než oznámila Roche a BASF v rámci výměny informací uvnitř kartelu.

- 100 Zpochybňuje závěr Komise uvedený v bodě 729 odůvodnění Rozhodnutí, podle kterého účastníci kartelové dohody považovali množství, která jim byla přidělena, za minimální množství. Co se týče vitamínu B5 je totiž tento závěr popřen důkazy, které žalobkyně poskytla Komisi ve svém prohlášení ze dne 9. července 1999, jež prokazují, že přidělená množství byla kontingenty, které nemohou být významným způsobem překročeny.
- 101 Zatřetí, aby podpořila svá tvrzení ohledně pouze částečného provádění dohod a prokázala, že toto nebylo pokusem o využití kartelu v její vlastní prospěch, ale pokusem o omezení negativních účinků iniciativ v oblasti množství a cen, žalobkyně zdůrazňuje, že neměla žádný přímý hospodářský důvod účastnit se na spolupráci týkající se vitamínu B5 a že, jestliže se na ní účastnila, tak to bylo z obavy před odvetnými opatřeními Roche, která by se ji mohla snažit odstranit z trhu s tímto vitamínem. Žalobkyně totiž tvrdí, že si nijak zvlášť nepřála zvýšit své ceny D-Calpanu. Jednak se obávala, že se výrobci premixů obrátí směrem k D-Calpanu dováženému z Číny nebo DL-panthotenanu vápenatému (zastupitelný produkt, obsahující až 45% D-Calpanu a užívaný pouze v krmivech) dováženému z Japonska nebo východní Evropy. Kromě toho se obávala oslabení schopnosti nezávislých výrobců premixů konkurovat Roche a BASF v jejich prodeji premixů výrobcům krmiv, což by urychlilo trend odstraňování z trhu těchto výrobců, kteří byli hlavními zákazníky žalobkyně pro její D-Calpan prodávaný v Evropě.
- 102 Žalovaná se domnívá, že v Rozhodnutí právem odmítla přiznat žalobkyni uplatňovanou polehčující okolnost a odvolává se na posouzení vyjádřená

v bodech 728 a 729 odůvodnění Rozhodnutí (viz bod 18 výše). Doplnuje, že pokyny vypočítávají mezi polehčujícími okolnostmi „praktické neprovádění dohod nebo ujednání o protiprávním jednání“, a poznamenává, že chování žalobkyně v projednávaném případě nemůže být takto kvalifikováno, protože jak žalobkyně sama přiznala, částečně prováděla zvýšení cen dohodnuté v rámci kartelové dohody.

Závěry Soudu

103 Tímto žalobním důvodem se žalobkyně domáhá snížení částky její pokuty z titulu praktického neprovádění dohod, což představuje polehčující okolnost na základě bodu 3 druhé odrážky pokynů. Žalobkyně měla provádět dohody o cenách a množství pouze částečně, přičemž se tak snažila zmírnit jejich účinky z obavy, aby se její zákazníci – výrobci premixů neobrátily směrem k jiným zdrojům zásobování nebo aby nebyla oslabena jejich schopnost hospodářské soutěže vůči Roche a BASF a tímto způsobem byli vytlačeni z trhu s premixy. Komise se měla dopustit zjevně nesprávného posouzení a porušení pokynů tím, že jí odmítla přiznat z tohoto titulu snížení výše pokuty.

104 V bodě 728 odůvodnění Rozhodnutí Komise odkázala na rozsudek Soudu ze dne 14. května 1998, *Cascades v. Komise* (T-308/94, Recueil, s. II-925, bod 230), ve kterém se Soud domníval, že skutečnost, že se podnik, jehož účast na kartelové dohodě v oblasti cen je prokázána, na trhu nechoval v souladu s tím, na čem se dohodl se svými soutěžiteli, nepředstavuje nutně skutečnost, ke které by se při stanovování výše ukládané pokuty mělo přihlížet jako k polehčující okolnosti.

105 Je třeba poznamenat, že v rámci výše uvedeného rozsudku vykonal Soud svůj přezkum ve vztahu k rozhodnutí Komise, které nepoužívalo pokyny vzhledem

k tomu, že bylo přijato dříve než tyto pokyny, které od dané doby výslovně počítají s přihlédnutím k praktickému neprovádění dohod o protiprávním jednání jako k polehčující okolnosti. Přitom jak již bylo uvedeno v bodě 49 výše, je ustálenou judikaturou, že Komise se nemůže odklonit od pravidel, které si sama stanovila. Kromě toho více nebo méně úplné provedení účastníkem kartelové dohody opatření sjednaných s jinými účastníky, pokud toto provedení nemá důsledky pro existenci jeho odpovědnosti, může mít dopad na rozsah odpovědnosti, a tedy i na úroveň sankce (viz v tomto smyslu rozsudky Soudního dvora ze dne 15. října 2002, *Limburgse Vinyl Maatschappij a další v. Komise*, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, *Recueil*, s. I-8375, body 508 až 510, a ze dne 28. června 2005, *Dansk Rørindustri a další v. Komise*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P, C-208/02 P a C-213/02 P, *Sb. rozh.* s. I-5425, bod 145).

- 106 Komise tak tím, že se domnívala, že nebyla povinna vzít do úvahy jakožto polehčující okolnost porušení povinností přijatých žalobkyní v rámci kartelové dohody týkající se vitamínu B5, nedodržela pokyny.
- 107 Nicméně s ohledem na nepřipustění použití dovolávané polehčující okolnosti ve vztahu k žalobkyni, Komise měla v Rozhodnutí rovněž za to, že ze spisu nevyplývalo, že žalobkyně skutečně porušila takové povinnosti, jelikož se jednak strany kartelové dohody dohodly na cílových cenách a stanovily jejich ceny takovým způsobem, aby se dohodnutým cílovým cenám blížily, a jednak přidělená množství byla minimálními množstvími, jejichž překročení tedy neporušovalo žádnou z dohod.
- 108 Přitom pokud by se taková posouzení ukázala jako relevantní a opodstatněná, bylo by nedodržení pokynů zjištěné v bodě 106 výše nerelevantní, v rozsahu, v němž by vyloučení dotčené polehčující okolnosti, o kterém rozhodla Komise, bylo v každém případě odůvodněné s ohledem na samotné pokyny, protože by v projednávaném případě nedošlo k praktickému neprovádění dohod ze strany žalobkyně.

- 109 V tomto ohledu je zaprvé namístě uvést, že i když je pravdou, jak tvrdí žalovaná, že provádění dohod v oblasti cílových cen nezbytně nevyžaduje uplatnění přesných cen, protože dohody mohou být považovány za prováděné, když strany stanoví jejich ceny tak, aby dosáhly dohodnutého cíle, nicméně tento argument nemůže v projednávaném případě sám o sobě vyloučit všechna porušení závazků sjednaných žalobkyní v oblasti cen s dalšími účastníky kartelové dohody, jelikož z Rozhodnutí vyplývá (viz boD304 odůvodnění), že účastníci kartelové dohody týkající se vitamínu B5 stanovily ve společné dohodě nejenom cenové cíle („katalogové“ ceny), ale rovněž minimální ceny.
- 110 Zadruhé je třeba uvést, že ze spisu nijak nevyplývá, že rozpočty přidělené účastníkům kartelové dohody týkající se vitamínu B5 byly považovány za minimální množství. Naopak, zdá se, že představovaly kontingenty, které v zásadě nemohly být překročeny. Z Rozhodnutí totiž vyplývá, že jejich stanovení doprovázelo přidělení podílů na trhu vyjádřených v procentech účastníkům kartelové dohody a že uvedené rozpočty byly určeny k zabezpečení udržení těchto podílů na trhu (body 296, 297, 300 až 302 a 305 odůvodnění).
- 111 Posouzení Komise uvedená v bodě 107 výše nemohou tedy zjevným způsobem odůvodnit její odmítnutí uznat ve prospěch žalobkyně dovolávanou polehčující okolnost.
- 112 Vzhledem k tomu, že se jeví, že Rozhodnutí je postiženo protiprávností, je věcí Soudu, aby vykonal soudní přezkum v plné jurisdikci ve smyslu článku 229 ES a článku 17 nařízení č. 17 za účelem prokázání, zda žalobkyně měla mít, na základě okolností, kterých se dovolává, prospěch ze snížení pokuty z důvodu praktického neprovádění dohod o protiprávním jednání.

- 113 Za tímto účelem se Soud domnívá, že je důležité ověřit, zda takové okolnosti mohou prokázat, že se žalobkyně během období, v průběhu kterého se k dohodám o protiprávním jednání připojila, skutečně zdržela jejich provádění tím, že přijala soutěžní jednání na trhu nebo přinejmenším že se bránila povinnostem k provedení této kartelové dohody tak jednoznačně a důrazně, že tím bylo narušeno její samotné fungování.
- 114 V tomto ohledu je namístě uvést, že spisové materiály neumožňují dát na tuto otázku kladnou odpověď.
- 115 Jednak, jak poznamenala žalovaná, žalobkyně netvrdí, že se zdržela jakéhokoli praktického provádění protiprávních dohod.
- 116 Kromě toho, i když se žalobkyně dovolává pouze částečného provedení těchto dohod, důkazy předložené žalobkyní neprokazují, že se bránila tajným dohodám tak jednoznačně a důrazně, že tím bylo narušeno samotné fungování kartelové dohody týkající se vitamínu B5.
- 117 Co se týče zaprvé praktického neprovádění dohod o cenách, žalobkyně se dovolává následujících okolností:
- a) Roche oznámila zvýšení cen o 4% dne 5. dubna 1997; ceny evropské dceřiné společnosti Daiichi Pharmaceutical Europe (dále jen „DPE“) začaly nicméně překračovat úroveň z dubna 1997 až v červenci 1997 a celkové zvýšení cen na úroveň Roche se plně odrazilo v cenách DPE až od října 1997, tedy přibližně šest měsíců po oznámení Roche;

- b) na schůzce s Roche a BASF v listopadu 1997 nebo v lednu 1998, se žalobkyně bez úspěchu bránila zvýšení cen v Evropě, které vyžadovala BASF;

- c) BASF oznámila zvýšení cen o 5% dne 25. února 1998; nicméně ceny DPE se zvýšily (o méně než 5%) až v květnu a následně v červnu opět spadly pod únorovou úroveň;

- d) žalobkyně nenásledovala zvýšení cen ohlášené BASF v dubnu 1998, ani zvýšení cen ohlášené dne 13. června 1998;

- e) D-Calpan žalobkyně byl pravidelně prodáván konečným uživatelům za ceny nižší než „katalogové“ ceny a minimální ceny stanovené v rámci kartelové dohody z důvodu skutečnosti, že žalobkyně neprováděla, narušovala nebo opožďovala zvýšení cen a poskytovala slevy ve vztahu ke zveřejněným cenám, konkrétněji, ceny D-Calpanu žalobkyně prodávaného konečným uživatelům byly v průměru o více než 10% nižší než „katalogové“ ceny a nižší než minimální ceny.

¹¹⁸ Je třeba bez dalšího odmítnout okolnost uvedenou v písm. b), která je uvedena v bodě 323 odůvodnění Rozhodnutí, jelikož tato okolnost ukazuje pouze to, že žalobkyně projevila v průběhu schůzky účastníků kartelové dohody, která se konala v listopadu 1997 nebo v lednu 1998, svůj nesouhlas se zvýšením cen vyžadovaným BASE, ale vůbec nepředurčuje postoj, který mohla žalobkyně po této schůzce na trhu přijmout.

119 Co se týče okolností uvedených v písm. d), tvrzení žalobkyně, podle kterého nenásledovalo zvýšení cen oznámené BASF v dubnu 1998, není nijak prokázáno, vzhledem k tomu, že skutečnosti sdělené žalobkyní Soudu ani neumožňují takové zvýšení identifikovat. Odkaz učiněný žalobkyní v tomto ohledu na bod 103 oznámení námitek vede k předpokladu, že toto zvýšení je ve skutečnosti zvýšení oznámené BASF dne 25. února 1998, na které odkazuje okolnost uvedená v písm. c). Kromě toho z téhož bodu oznámení námitek vyplývá, že zvýšení cen oznámené Roche dne 13. června 1998 směřovalo pouze k přistoupení k iniciativě BASF ze dne 25. února 1998 a k její podpoře. Zdá se tedy, že všechny okolnosti uvedené v písm. c) a d) se v konečném důsledku redukují na velmi omezené přizpůsobení jedné a téže iniciativě zvýšení cen přijaté dalšími účastníky kartelové dohody.

120 Co se týče okolností uvedené v písm. a), i když se zdá být potvrzena na základě tabulky týkající se průměrných prodejních cen DPE, stanovených na měsíčním základě, v období let 1996-1999 (dále jen „tabulka DPE“, poskytnutá žalobkyní během správního řízení a založená do spisu v této věci), její význam se zdá být silně relativizován s ohledem na dva další dokumenty předložené žalobkyní Komisi a založené do spisu, které informují, na zejména čtvrtletním základě, o průměrných cenách uplatňovaných v Evropě samotnou žalobkyní vůči konečným uživatelům v průběhu doby trvání protiprávního jednání. Tyto dokumenty – graf popisující vývoj průměrných prodejních cen Daiichi v Evropě v období let 1985 až 1999 a tabulka týkající se průměrných prodejních cen Daiichi v Evropě, stanovených na ročním a čtvrtletním základě, v období let 1991 až 1998 (dále jen „graf Daiichi“, respektive „tabulka Daiichi“) – ukazují, že úroveň těchto cen byla jasně vyšší než úroveň cen DPE vyplývající z tabulky DPE. Z grafu Daiichi obzvláště vyplývá, že průměrná cena užívaná samotnou žalobkyní na začátku druhého čtvrtletí roku 1997 byla 36 německých marek (DEM) oproti 32,05 DEM uvedeným tabulkou DPE pro DPE v téže období. Tabulka Daiichi zase ukazuje, že průměrná cena užívaná samotnou žalobkyní v průběhu druhého čtvrtletí 1997 byla o 4,3% vyšší než její průměrná cena v předcházejícím čtvrtletí, což se jeví zcela v souladu s předpokladem, že se Daiichi přizpůsobila 4% zvýšení cen oznámenému Roche dne 5. dubna 1997.

121 Žalobkyně, když byla na jednání vyzvána k vysvětlení rozdílné úrovně cen a uvedení, proč by při zkoumání tohoto žalobního důvodu mělo být relevantní odvolávat se jednou na ceny DPE a jednou na ceny Daiichi, upřesnila, že DPE byl příležitostně ponechán její mateřskou společností určitý manévrovací prostor a že pro rozhodnutí, zda bylo prokázáno částečné neprovádění dohod o cenách je třeba přihlídnout k cenám uplatňovaným mateřskou společností, a sice žalobkyní samou. Za těchto podmínek nemůže být srovnání mezi cenami dohodnutými v rámci kartelové dohody a cenami DPE skutečně reprezentativní pro stupeň přizpůsobení se žalobkyně dohodám o cenách vitamínu B5.

122 Co se týče okolnosti uvedené v písm. e), z níže uvedené tabulky, předložené žalobkyní a nezpochybněné žalovanou, jejíž údaje vycházejí z bodů 304, 323 a 325 odůvodnění Rozhodnutí, jakož i z grafu a tabulky Daiichi vyplývá, že v průběhu období od října 1991 do konce roku 1994 se prodejní ceny žalobkyně v Evropě pohybovaly mezi 90 a 93% procenty minimálních dohodnutých cen.

Datum	„Katalogová“ cena pro Evropu (DEM)	Minimální cena pro Evropu (DEM)	Prix moyen Průměrná cena Daiichi pro uživatele v Evropě (DEM)
1. 10. 1991	29,50	28,50	26,00
1. 4. 1992	32,50	31,00	28,50
1. 4. 1993	36,50	35,00	32,00
1994	39,00	37,50	35,01
1995	40,00	neuveďeno	35,33
1996	neuveďeno	neuveďeno	34,33
1997	43,00	neuveďeno	36,79
1998	46,00	neuveďeno	39,98

123 Ze spisu nicméně jistě nevyplývá, že minimální cena 37,50 DEM uvedená pro rok 1994 byla průměrnou hodnotou pro celý tento rok. Není možné vyloučit, zejména

s ohledem na bod 304 odůvodnění Rozhodnutí, že tento údaj představuje pouze hodnotu stanovenou v určitém okamžiku roku 1994, například den 1. dubna 1994, jak, zdá se, dosvědčuje dokument BASFAG 000301 připojený k dopisu BASF Komisi ze dne 23. června 1999, takže průměrná minimální cena v průběhu téhož roku mohla být klidně nižší než 37,50 DEM. Průměrné prodejní ceny žalobkyně v roce 1994 mohly tedy představovat i více než 93% této průměrné minimální ceny.

124 Přitom odchylka zjištěná mezi prodejními cenami žalobkyně a dohodnutými minimálními cenami se nezdá být značnou a navíc se zdá vztahovat pouze k období tří let a tří měsíců, zatímco celková doba trvání protiprávního jednání byla osm let [od ledna 1991 do února 1999, jak vyplývá z bodů 2, 296 až 300, 312, 620 a 706 odůvodnění Rozhodnutí, a nikoliv od září 1991 do února 1999, jak bylo uvedeno v důsledku chyby v psaní v čl. 1 odst. 2 písm. f) Rozhodnutí]. Kromě toho z téže tabulky vyplývá, že vývoj prodejních cen žalobkyně se během téhož období shodoval s vývojem dohodnutých minimálních cen a během celkové doby trvání protiprávního jednání s vývojem „katalogových“ cen, a to ve značném rozsahu.

125 Co se zadruhé týče případného praktického neprovádění dohod o množství, žalobkyně jednak tvrdí, že pravidelně překračovala rozpočty, které jí byly přiděleny pro Evropu ve značně větším poměru než Roche nebo BASF, a jednak, že během několika let vyvážela více D-Calpanu do Evropy, než oznámila Roche a BASF v rámci výměny informací uvnitř kartelu.

126 Co se týče překročení rozpočtů je třeba konstatovat – za pomoci tabulky uvedené níže, nezpochybněně žalovanou, kterou žalobkyně vypracovala na základě údajů obsažených v přílohách oznámení námitek a v dokumentech předložených žalobkyní Komisi v rámci správního řízení – že samy Roche a BASF také často překračovaly své rozpočty a že překročení žalobkyně byla významná pouze v průběhu období let

1991–1993, zatímco překročení Roche byla nejvýznamnější právě v letech 1991 a 1992:

Roky	Rozpočet Daiichi pro Evropu*	Prodej Daiichi v Evropě*	Index Daiichi**	Index Roche**	Index BASF**
1991	370	411	111%	114%	86%
1992	435	567	130%	116%	102%
1993	470	646	137%	95%	104%
1994	635	670	106%	87%	90%
1995	640	607	95%	85%	78%
1996	550	560	102%	102%	121%
1997	585	606	104%	110%	86%
1998	580	438	78%	110%	103%

*: v milionech tun.

** : prodej vyjádřený v procentech individuálního rozpočtu pro Evropu.

¹²⁷ Navíc údaje, o které se opírá žalobkyně, se týkají rozpočtů a prodeje na evropské úrovni, a nikoliv na úrovni světové. Přitom z prohlášení samotné žalobkyně před Komisí, převzatých v bodě 88 žaloby, vyplývá, že překročení rozpočtů na regionální úrovni nevyvolávalo pro kartelovou dohodu těžkosti, na rozdíl od překročení o více než 2% rozpočtů na světové úrovni.

¹²⁸ Co se týče oznámení žalobkyně dalším účastníkům kartelové dohody, v rámci pravidelné výměny informací uvnitř kartelové dohody, údajů podceňujících její skutečný prodej v Evropě, tato okolnost, i kdyby byla prokázána, nemohla mít v projednávaném případě žádný samostatný účinek zmírňující škodlivé důsledky,

kteře protisoutěžní dohody měly pro spotřebitele. Mohla totiž žalobkyni nanejvýš pouze pomoci utajit, a tedy podpořit její porušování linie chování dohodnuté uvnitř kartelové dohody co se týče cen a objemu prodeje.

- 129 Okolnosti dovolávané žalobkyní v rámci tohoto žalobního důvodu, i když jsou posuzovány v jejich celku, neumožňují dospět k závěru, že se jednoznačně a důrazně bránila dohodám uzavřeným účastníky kartelové dohody. V každém případě, žádná skutečnost ze spisu neprokazuje, že tyto okolnosti skutečně v jakémkoliv okamžiku narušily fungování této kartelové dohody.
- 130 Za těchto podmínek nemohla mít žalobkyně prospěch ze snížení částky pokuty na základě praktického neprovádění dohod o protiprávním jednání, takže její návrh musí být v tomto smyslu zamítnut.

3. K třetímu žalobnímu důvodu týkajícímu se sdělení o spolupráci

- 131 Tento žalobní důvod se vztahuje na použití sdělení o spolupráci s ohledem na žalobkyni (viz body 19 až 22 výše) a dělí se dále do čtyř částí.

K první a druhé části, které se týkají použití bodů B, respektive C sdělení o spolupráci

- 132 První a druhou částí tohoto žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že Komise jí měla přiznat úplnou imunitu nebo snížení pokuty o nejméně 75% na základě bodu B

sdělení o spolupráci nebo podpůrně snížení pokuty o 50 až 75% na základě bodu C téhož sdělení.

Argumenty účastníků řízení

— K první části

133 První částí tohoto žalobního důvodu žalobkyně uplatňuje, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, „nesprávně použila právo na skutkový stav“ a porušila sdělení o spolupráci tím, že jí nepřiznala úplnou imunitu nebo velmi významné snížení částky pokuty o 75 až 100% podle bodu B téhož sdělení. Domnívá se totiž, že splňovala všechny podmínky uvedené v tomto bodu.

134 Co se týče konkrétněji podmínky uvedené v písm. b) bodu B vyžadující, aby podnik „[byl] prvním, kdo poskytne určující důkazy pro prokázání existence kartelové dohody“ (*neoficiální překlad*), žalobkyně tvrdí, že v době, kdy poskytla své informace týkající se kartelové dohody o vitaminu B5 Komisi, tato dosud nedisponovala dostatečnými informacemi k prokázání existence protiprávního jednání.

135 Žalobkyně připomíná, že v rozhodnutí 2001/418/ES ze dne 7. června 2000 v řízení podle článku 81 Smlouvy o založení ES a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/36.545/F3 – Aminokyseliny) (Úř. věst. 2001, L 152, s. 24) měla Komise za to, že důkazy jsou určující ve smyslu bodu B písm. b) sdělení o spolupráci, když jsou „samy o sobě dostatečné k prokázání existence kartelové dohody“. Přitom, aby se jednotlivé důkazy mohly považovat za důkazy prokazující protiprávní jednání, musí se podle žalobkyně týkat a popisovat skutečnosti, které zakládají kartelovou dohodu,

a sice: totožnost společností a jména a postavení osob účastnících se na protiprávním jednání; podrobné informace o každém kontaktu nebo schůzce mezi účastníky; podrobné údaje o předmětu diskusí vedených na každé ze schůzek a o všech společných dohodách; základní mechanismus kartelové dohody nebo způsob jednání (například četnost schůzek, existence systémů dohledu, struktury nebo útvary dohlížející na dohody); doba trvání protiprávního jednání.

136 Žalobkyně uplatňuje, že důkazy týkající se kartelové dohody o vitamínu B5 předložené Roche a BASF před jejím vlastním prohlášením ze dne 9. července 1999, jsou ty, které jsou obsaženy v dopise Roche Komisi ze dne 22. června 1999 založeného do správního spisu dne 24. června 1999 a ve dvou dokumentech pocházejících od BASE, založených do téhož spisu dne 15., respektive 25. června 1999. Přitom podle žalobkyně tyto důkazy nemohou být v žádném případě kvalifikovány jako určující.

137 Obzvláště žalobkyně uplatňuje, že důkazy předložené Roche dne 24. června 1999 obsahovaly statistiky pro období let 1995 až 1998. Protože nicméně dotčené protiprávní jednání probíhalo od ledna 1991 do února 1999, není možné dospět k závěru, že tyto důkazy prokázaly dobu trvání protiprávního jednání. Tyto důkazy ani nemohly popsat základní mechanismus kartelové dohody: neodkazovaly vůbec na iniciativy ohledně dohodnutých cen a odkazovaly pouze vágně na „dohodnuté podíly na trhu“, aniž by poskytly informace ohledně jednotlivých schůzek, prostředí, kde se konaly, dnech konání a účastnících. Důkazy předložené BASF dne 15. a 25. června 1999 byly podle žalobkyně o něco podrobnější než ty, které poskytla Roche v červnu 1999, ale stejně jako důkazy BASF byly neúplné, co se týče doby trvání protiprávního jednání. Vyplývalo z nich totiž, že „dohoda“ byla projednávána poprvé v roce 1992 a že „dohody ohledně Calpanu“ byly ukončeny na konci nebo přibližně na konci roku 1998.

- 138 Žalobkyně nicméně uvádí, že neměla přístup k určitým informacím BASF, které mají obsahovat obchodní tajemství. Zatímco poznamenává, že „je velmi málo pravděpodobné, že by tyto opominuté informace učinily důkazy BASF „určujícími““, žalobkyně navrhuje Soudu, aby na základě organizačních procesních opatření nařídil Komisi, aby Soudu poskytla celé znění dvou výše uvedených dokumentů pocházejících od BASF a potvrdila, že informace, ke kterým žalobkyně neměla přístup, nečinily důkazy předložené BASF určujícími.
- 139 Důkazy předložené žalobkyní Komisi dne 9. července 1999 byly naopak určující, s přihlédnutím k jejich vyčerpávajícímu charakteru a podrobnosti. Obzvláště tyto důkazy umožnily Komisi prokázat vývoj v minulosti a režim kartelové dohody, základní mechanismus kartelové dohody, časový plán a mechanismus finančních vyrovnání, podrobnosti schůzek, fungování kartelové dohody v letech 1991 až 1997 a dobu trvání kartelové dohody. Určující charakter důkazů poskytnutých žalobkyní vyplýval rovněž ze skutečnosti, že Komise se opřela téměř výlučně o tyto důkazy, když v Rozhodnutí popsala protiprávní jednání (rozsudek Soudu ze dne 14. května 1998, Weig v. Komise, T-317/94, Recueil, s. II-1235, bod 288). Obzvláště část Rozhodnutí věnovaná popisu kartelové dohody týkající se vitamínu B5 (body 292 až 329 odůvodnění) odkazuje přibližně dvacetkrát na citace, prohlášení a dokumenty poskytnuté žalobkyní, zatímco pouze dvakrát odkazuje na prohlášení a dokumenty poskytnuté BASF a jednou na prohlášení Roche.
- 140 Žalobkyně poznamenává, že Komise v Rozhodnutí neodůvodnila ve vztahu ke každé kartelové dohodě, která byla sankcionována, určující charakter důkazů předložených Roche a BASF. Komise spíše provedla „souhrnné ocenění týkající se spisů účastníků řízení Roche a BASF ve vztahu ke všem různým kartelovým dohodám o vitamínech“. S přihlédnutím k tomuto souhrnnému přístupu se klade otázka, zda Komise správně posoudila a kvalifikovala důkazy Roche a BASF předložené v červnu 1999 jako určující pro prokázání protiprávního jednání týkajícího se vitamínu B5. Za těchto podmínek žalobkyně vyzývá Soud, aby nově přezkoumal tyto důkazy a srovnal je s „podrobnými, úplnými a dobrovolnými“ důkazy předloženými žalobkyní dne 9. července 1999.

- 141 Žalovaná zpochybňuje, že by žalobkyně mohla mít prospěch z bodu B sdělení o spolupráci, vzhledem k tomu, že žalobkyně nebyla první, kdo jí poskytl určující důkazy o kartelové dohodě týkající se vitamínu B5. Opakuje argumenty uvedené v Rozhodnutí, podle kterých jí Roche a BASF oznámily jako první určující důkazy – a sice informace o totožnosti společností a určitých osob zapletených do dohod, předmět diskusí, základní rámec kartelové dohody a dobu trvání protiprávního jednání – a upřesňuje, že tyto důkazy byly předloženy BASF dne 15. a 23. června 1999 a Roche v dopise ze dne 22. června 1999.
- 142 Co se týče organizačního procesního opatření, které žalobkyně navrhuje, žalovaná jednak upřesňuje, že žalobkyně již vlastní dokumenty, jejichž předložení navrhuje a které jí byly zaslány v okamžiku přijetí oznámení námitek, s výjimkou informací o prodeji zaslanych BASF, které jsou uvedeny na straně 4413 správního spisu a pro které Komise přiznala důvěrné zacházení. Kromě toho žalovaná potvrzuje určující charakter těchto dokumentů pro účely prokázání existence kartelové dohody týkající se vitamínu B5.
- 143 Co se týče návrhu na organizační procesní opatření, žalobkyně ve své replice bere na vědomí, že žalovaná potvrzuje, že strana 4413 správního spisu jí nebyla sdělena v průběhu správního řízení z důvodu přiznaného důvěrného zacházení. Upřesňuje v tomto ohledu, že se nesnaží získat kopii této stránky sama, ale spíše navrhuje, aby žalovaná poskytla tuto stránku Soudu, aby ten mohl sám posoudit, zda informace v ní obsažené, byly poskytnuty v odpovědi na žádost Komise na základě článku 11 nařízení č. 17 a zda vedly k tomu, že se důkazy předložené BASF staly určující ve smyslu bodu B písm. b) sdělení o spolupráci.

— K druhé části

- 144 V případě, že by Soud rozhodl, že nesplňuje podmínku stanovenou v písm. a) bodu B sdělení o spolupráci, žalobkyně uplatňuje druhou částí tohoto žalobního důvodu, že

jelikož splnila přinejmenším podmínky uvedené v písm. b) až e) tohoto bodu, Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení, „nesprávně použila právo na skutkový stav“ a porušila sdělení o spolupráci tím, že jí nepřiznala podstatné snížení částky pokuty o 50 až 75% na základě bodu C uvedeného sdělení.

- 145 Žalovaná poznamenává, že vzhledem k tomu, že žalobkyně nebyla první, kdo předložil určující důkazy prokazující existenci kartelové dohody, nemohla ani mít prospěch z použití bodu C sdělení o spolupráci.

Závěry Soudu

- 146 Ve sdělení o spolupráci Komise vymezila podmínky, za kterých mohou být podniky, které s ní spolupracují v průběhu jejího šetření kartelové dohody osvobozeny od pokuty nebo být oprávněny ke snížení pokuty, kterou by jinak musely zaplatit (viz bod A odst. 3 sdělení o spolupráci).

- 147 Jak je uvedeno v bodě E odst. 3 sdělení o spolupráci, toto ustanovení vytváří legitimní očekávání, o které se budou opírat podniky, které si přejí informovat Komisi o existenci kartelové dohody. S ohledem na legitimní očekávání, které z tohoto sdělení mohly vyvodit podniky, které si přejí spolupracovat s Komisí, je tedy Komise povinna dodržovat toto sdělení, při posouzení spolupráce těchto podniků, v rámci stanovení částky pokuty ukládané žalobkyni (viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 20. března 2002, HFB a další v. Komise, T-9/99, Recueil, s. II-1487, bod 608; a rozsudek Soudu ze dne 8. července 2004, Corus UK v. Komise, T-48/00, Sb. rozh. s. II-2325, body 192 a 193).

148 V souladu s bodem B tohoto sdělení je „k nejméně 75% snížení pokuty, která by podniku měla být uložena, kdyby nespolupracoval, nebo dokonce k úplnému osvobození od pokuty, oprávněn“ podnik, který:

- „a) oznámí tajnou kartelovou dohodu Komisi předtím, než Komise na základě rozhodnutí provede šetření u podniků, které jsou stranami kartelové dohody, pokud Komise již nedisponuje informacemi, které jsou dostatečné k prokázání existence oznámené kartelové dohody;

- b) je první, kdo poskytne určující důkazy k prokázání existence kartelové dohody ;

- c) ukončil svou účast na protiprávním jednání nejpozději v okamžiku, kdy oznámí kartelovou dohodu;

- d) poskytne Komisi všechny užitečné informace, jakož i všechny dokumenty a důkazy, týkající se kartelové dohody, kterými disponuje, a bude stále a plně spolupracovat v průběhu celého šetření;

- e) nepřinutil jiný podnik k účasti na kartelové dohodě, ani neměl iniciativní nebo určující roli v protiprávním jednání.“ *(neoficiální překlad)*

- 149 Kromě toho podle bodu C uvedeného sdělení, „podnik, který splňuje podmínky uvedené v [bodě B písm.] b) až e), oznámí tajnou kartelovou dohodu poté, kdy Komise na základě rozhodnutí provede šetření u podniků, které jsou stranami kartelové dohody, aniž by toto šetření mohlo poskytnout dostatečný základ k odůvodnění zahájení řízení za účelem přijetí rozhodnutí, je oprávněn ke snížení částky pokuty o 50 až 75%“.
- 150 Poskytnutí úplné imunity nebo snížení pokuty na základě bodu B nebo C sdělení o spolupráci tedy zejména vyžaduje, aby dotýčný podnik byl prvním, kdo poskytne určující důkazy k prokázání existence kartelové dohody [podmínka uvedená v bodu B písm. b)].
- 151 V první větě bodu 743 odůvodnění Rozhodnutí se Komise domnívala, že „Roche a BASF jí jako první sdělily prostřednictvím dokumentů, které zaslaly jejím službám mezi dnem 2. června 1999 a 30. července 1999, určující důkazy k prokázání existence tajných dohod týkajících se trhů s vitaminy B2, B5, C a D3, betakarotenem a karotenoidy“. V první větě bodu 745 odůvodnění z toho vyvodila, že toto vylučuje, aby další podniky splňovaly tuto podmínku.
- 152 Žalobkyně naopak tvrdí, že také ona splňovala tutéž podmínku. Ve svém prohlášení pro Komisi ze dne 9. července 1999 a jeho přílohách poskytla Komisi určující důkazy pro prokázání kartelové dohody týkající se vitamínu B5. Naopak důkazy předložené ohledně uvedené kartelové dohody Roche a BASF před tímto prohlášením, a sice ty, které byly zaslány dopisem od Roche ze dne 22. června 1999, zapsané dne 24. června 1999, a dvěma dopisy od BASF ze dne 15. a 23. června 1999 (zapsané dne 15., respektive 23. června 1999) nemohou být kvalifikovány jako určující.

- 153 Přitom je třeba uvést, že znění první věty bodu 743 odůvodnění Rozhodnutí neumožňuje pochopit, zda se Komise domnívala, že Roche a BASF splňovaly společně podmínku uvedenou v bodě B písm. b) pro každé z těchto uvedených protiprávních jednání, nebo zda je její posouzení ohledně protiprávního jednání týkajícího se vitamínu B5 založeno na zohlednění všech důkazů předložených těmito dvěma podniky v uvedené době (mezi dnem 2. června a 30. července 1999), tedy včetně těch důkazů, které byly zaslány po prohlášení žalobkyně dne 9. července 1999 (zejména odpovědi od Roche a BASF ze dne 16. července 1999 na žádosti o informace, které se týkají zejména vitamínu B5, jež jim byly orgánem zaslány dne 26. května 1999; viz bod 132 odůvodnění Rozhodnutí).
- 154 Pro účely této věci není nicméně nezbytné zkoumat – s ohledem na znění bodu B písm. b) a bodu C sdělení o spolupráci, jejichž cílem je odměnit velmi významným, respektive významným, snížením pokuty pouze podnik, který byl skutečně „první“, kdo poskytl určující důkazy (rozsudek Soudu ze dne 15. června 2005, Tokai Carbon a další v. Komise, T-71/03, T-74/03, T-87/03 a T-91/03, Sb. rozh. s. II-10, bod 365) – otázku, zda se Komise případně právem domnívala, že ohledně protiprávního jednání týkajícího se vitamínu B5 splňovaly Roche a BASF oba podmínku uvedenou v bodě B písm. b) sdělení o spolupráci.
- 155 Kromě toho nejednoznačnost bodu 743 odůvodnění Rozhodnutí ohledně důkazů, ke kterým přihlédla Komise za účelem jejího posouzení na základě bodu B písm. b) sdělení o spolupráci, nebránila žalobkyni ve zhodnocení opodstatněnosti tohoto posouzení a k jeho zpochybnění před Soudem, stejně jako nebrání Soudu vykonat přezkum legality tohoto posouzení s ohledem na argumenty vznesené těmito částmi žalobního důvodu.
- 156 Co se týče pojmu „určující důkazy k prokázání existence kartelové dohody“ je jednak namísto mít za to, v rozporu s tím, co tvrdí žalobkyně, že tento pojem se nevztahuje

na důkazy, které jsou samy o sobě dostatečné k prokázání existence kartelové dohody, jak ukazuje srovnání s pojmy užitými v bodě B písm. a) sdělení o spolupráci, jenž obsahuje přesně přídavné jméno „dostatečné“, které není naopak použito v bodě B písm. b) tohoto sdělení (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek ze dne 15. června 2005, Tokai Carbon a další v. Komise, bod 362).

157 Kromě toho, pokud důkazy uvedené v bodě B písm. b) tohoto sdělení nemusí být nezbytně samy o sobě dostatečné k prokázání existence kartelové dohody, musí být nicméně určující pro tentýž účel. Nesmí se tedy jednat jenom o pouhý ukazatel směru, kterým má Komise vést šetření, ale o důkazní prostředek, který může být přímo použit jako hlavní důkazní podklad pro rozhodnutí o zjištění protiprávního jednání.

158 V projednávaném případě nemůže být zpochybněno, že žalobkyně svým prohlášením ze dne 9. července 1999 poskytla ohledně kartelové dohody týkající se vitamínu B5 důkazy takovéto povahy. Toto prohlášení obsahovalo podrobný popis kartelové dohody s upřesněními zejména ohledně vzniku a doby trvání této dohody, jejich účastníků a jejich důvodů, jejich hlavních zásad (systém rozpočtů směřující k rozdělení prodeje, zvýšení cen ve vzájemné shodě, výměna informací), jakož i velmi podrobně uvedlo množství kontaktů a schůzek, které se konaly v průběhu celkové doby trvání protiprávního jednání, s uvedením jejich dat, míst, předmětu a jmen účastníků. Dokumenty měly rovněž přílohy, které zevrubným způsobem a za pomoci číselných údajů popisovaly zejména fungování systému rozpočtů a zvýšení cen ve vzájemné shodě. Kromě toho, jak žalobkyně právem zdůraznila, popis protiprávního jednání týkajícího se vitamínu B5 obsažený v Rozhodnutí se opírá především o důkazy předložené žalobkyní.

159 Za těchto podmínek může žalobkyně opodstatněně zdůrazňovat, že otázka, zda podnik, který jako první poskytl určující důkazy, byl skutečně Roche nebo BASF, a nikoliv žalobkyně, musí být rozhodnuta pouze na základě důkazů zaslaných Roche a BASF Komisi ke dni 9. července 1999. Sama žalovaná ve svém vyjádření k žalobě

kromě toho upřesnila informaci obsaženou v první větě bodu 743 odůvodnění Rozhodnutí tím, že tvrdila, že první určující důkazy k prokázání existence kartelové dohody týkající se vitamínu B5 byly předloženy BASF v jejich dopisech ze dne 15. a 23. června 1999 a Roche v dopise ze dne 22. června 1999.

160 V tomto ohledu je přitom namístě mít za to, že důkazy předložené BASF dne 25. června 1999, a sice důkazy zaslané dopisy ze dne 15. a 23. června 1999, jak vyplývá ze spisu v této věci, mohou být jistě považovány za dostatečné k tomu, aby představovaly hlavní důkazní podklad pro zjištění existence kartelové dohody na trhu s vitamínem B5, a v důsledku toho, aby v každém případě představovaly překážku splnění podmínky uvedené v bodu B písm. b) sdělení o spolupráci žalobkyní.

161 Je totiž třeba poznamenat, že z dopisu ze dne 15. června 1999 vyplývají, kromě totožnosti účastníků kartelové dohody, informace, jež se týkají určitých schůzek v počátečním období kartelové dohody, s uvedením místa jejich konání (Basilej a Tokyo) a jmen osob, které se na nich účastnily. Dopis uvádí jména osob zúčastněných na protiprávním jednání, konání schůzek kartelu každé čtvrtletí a obecný obsah dohod (přidělení kvót, výměna informací na měsíčním základě o objemu prodeje, zvýšení cen) a určuje jako dobu trvání protiprávního jednání období od roku 1992 do konce roku 1998, což je období, které pokrývá téměř celou dobu trvání protiprávního jednání, jak je zjištěná v Rozhodnutí. Kromě toho dopis ze dne 23. června 1999 poskytuje ve svých přílohách číselné informace, zejména kvóty přidělené účastníkům kartelové dohody pro roky 1995 a 1996 a seznam „katalogových“ cen a minimálních cen ke dni 1. dubna 1994, informace, které činí zevrubnějším a podporují popis protiprávních jednání obsažený v dopise ze dne 15. června 1999.

162 Závěr vyjádřený v bodě 162 výše nemůže být vyvrácen skutečností, že důkazy předložené BASF dne 25. června 1999 neurčily přesnou dobu trvání protiprávního

jednání, jak je zjištěna v Rozhodnutí, protože podmínka uvedená v bodě B písm. b) sdělení o spolupráci neukládá, aby dotčený podnik poskytl důkazy o všech skutečnostech uvedených v rozhodnutí Komise. Uvedený závěr nemůže být ani vyvrácen skutečností, že Komise v Rozhodnutí více použila důkazy předložené žalobkyní, než důkazy předložené BASF.

163 Za těchto podmínek, aniž by bylo třeba uložit žalované, aby v souladu s návrhem žalobkyně v tomto smyslu předložila stránku 4413 nebo jiné dokumenty ze správního spisu, nebo aniž by bylo třeba zkoumat, zda důkazy předložené Roche jejím dopisem ze dne 22. června 1999, které jsou omezenější než důkazy předložené BASF, mohly být také kvalifikovány jako určující k prokázání existence kartelové dohody týkající se vitamínu B5, je třeba konstatovat ve shodě s žalovanou, že žalobkyně, přes to, že její důkazy předložené Komisi dne 9. července 1999 byly jistě rozsáhlejší, podrobnější a více doložené, nespĺňuje podmínku uvedenou v bodě B písm. b) sdělení o spolupráci, a nemohla mít tedy prospěch z použití bodu B nebo C tohoto sdělení.

164 Vzhledem k tomu, že žalobkyně neprokázala, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení nebo porušila sdělení o spolupráci tím, že jí odmítla poskytnout výhodu vyplývající z bodu B nebo C tohoto sdělení, musí být první a druhá část tohoto žalobního důvodu zamítnuty.

K třetí a čtvrté části, které se týkají použití bodu D sdělení o spolupráci

165 Třetí a čtvrtou částí tohoto žalobního důvodu, podanými podpůrně, žalobkyně uplatňuje, že Komise jí měla přinejmenším na základě bodu D sdělení o spolupráci přiznat snížení pokuty o 50% nebo v každém případě snížení o více než 35%.

Argumenty účastníků řízení

— K třetí části

¹⁶⁶ Třetí částí žalobkyně tvrdí, že Komise porušila zásadu rovného zacházení tím, že jí nepřiznala, v rozporu s tím, jak to učinila pro Roche a BASF, snížení částky pokuty o 50% na základě bodu D uvedeného sdělení o spolupráci, přestože podle žalobkyně byla její spolupráce přinejmenším stejně rozsáhlá a dobrovolná jako spolupráce Roche a BASF a proběhla ve stejné fázi správního řízení.

¹⁶⁷ Žalobkyně připomíná, že podle rozsudků Soudu ze dne 13. prosince 2001, *Krupp Thyssen Stainless a Acciai speciali Terni v. Komise* (T-45/98 a T-47/98, Recueil, s. II-3757, bod 245) a *Acerinox v. Komise* (T-48/98, Recueil, s. II-3859, bod 139), musí být stupeň spolupráce dotyčných podniků brán jako srovnatelný, pokud tyto podniky poskytly Komisi ve stejné fázi správního řízení a za obdobných okolností podobné informace týkající se skutečností, které jim byly vytýkány. Přitom v projednávaném případě vícero faktorů prokazuje, že spolupráce žalobkyně byla srovnatelná, dokonce rozsáhlejší, než spolupráce Roche a BASF: okolnosti, za kterých došlo ke kontaktu dotyčných podniků s Komisí, časová posloupnost předložení důkazů, dobrovolnost předložení důkazů a „přidaná hodnota“ předložených důkazů.

168 Žalovaná zpochybňuje, že zásada rovného zacházení ukládala v projednávaném případě, aby bylo žalobkyni přiznáno snížení pokuty o 50% na základě bodu D sdělení o spolupráci nebo stejné zacházení jako zacházení, které bylo v tomto ohledu přiznáno Roche a BASF. Zdůrazňuje zejména, že žalobkyně kontaktovala Komisi za účelem sdělení svého záměru spolupracovat až více než měsíc po Roche a BASF a že k její spolupráci došlo až ve chvíli, kdy Komise již měla k dispozici určující důkazy o existenci kartelové dohody, zaslané Roche a BASF. Komise, která využila svůj prostor pro uvážení v rámci rozpětí snížení (10 až 50%) stanoveného v bodu D sdělení o spolupráci, tedy neporušila zásadu rovného zacházení tím, že přiznala žalobkyni snížení částky její pokuty o 35%.

— Ke čtvrté části

169 Čtvrtou částí tohoto žalobního důvodu žalobkyně dále podpůrně tvrdí, že Komise porušila sdělení o spolupráci a zásadu rovného zacházení tím, že jí nepřiznala snížení o více než 35%, čímž by dosáhla souladu s první a druhou odrážkou bodu D odst. 2 uvedeného sdělení.

170 V tomto ohledu žalobkyně připomíná, že jí bylo přiznáno 35% snížení za splnění podmínek uvedených v bodě D odst. 2 první odrážce sdělení o spolupráci, to znamená za poskytnutí Komisi, před zasláním oznámení námitek, informací, dokumentů a jiných důkazů, které přispívají k prokázání existence spáchaného protiprávního jednání. Žalobkyně nicméně poznamenává, že Komise vůbec v Rozhodnutí neuznala, že žalobkyně tím, že nezpochybnila věcnou správnost skutkových zjištění uvedených v oznámení námitek, splnila rovněž podmínku stanovenou v bodě D odst. 2 druhé odrážce uvedeného sdělení.

- 171 Přitom z bodu D odst. 2 tohoto sdělení vyplývá, že první a druhá odrážka se vztahují k odděleným a rozdílným důvodům pro snížení částky pokuty. Za těchto podmínek skutečnost, že Komise žalobkyni nepřiznala, s přihlédnutím ke skutečnosti, že splňovala podmínky první a druhé odrážky bodu D odst. 2 sdělení, vyšší snížení, představuje nesprávné použití tohoto sdělení nebo přinejmenším porušení legitimních očekávání vyvolaných tímto sdělením.
- 172 Kromě toho toto odmítnutí Komise přiznat žalobkyni snížení, čímž by dosáhla souladu s oběma odrážkami bodu D odst. 2 sdělení o spolupráci, porušuje zároveň zásadu rovného zacházení, jelikož toto odmítnutí není v souladu s praxí Komise. Žalobkyně za tímto účelem uvádí rozhodnutí British Sugar (bod 46 výše) a rozhodnutí Komise 1999/271/ES ze dne 9. prosince 1998, v řízení podle článku 85 Smlouvy o založení ES (IV/34.466 – Řecké trajekty) (Úř. věst. 1999, L 109, s. 24), ve kterém měly podniky British Sugar, respektive Anek prospěch ze snížení pokuty o 50% a 45%, protože zároveň splnily podmínky uvedené v první a druhé odrážce bodu D odst. 2 sdělení o spolupráci.
- 173 Žalovaná zpochybňuje nárok žalobkyně na snížení pokuty vyšší než 35% na základě bodu D uvedeného sdělení. Tvrdí, že přiznané snížení o 35% přihlíží rovněž ke skutečnosti, že žalobkyně nezpochybnila skutková zjištění. Rozhodnutí uvádí v bodě 754 odůvodnění (viz bod 20 výše) okolnost, že žalobkyně nezpochybnila skutková zjištění. Správný výklad tohoto bodu odůvodnění prokazuje, že dvěma zamýšlenými možnostmi jsou zaprvé, že podnik přispěl k prokázání existence protiprávních jednání a nezpochybnil věcnou správnost skutkových zjištění, a zadruhé, že podnik nezpochybnil věcnou správnost skutkových zjištění, aniž by přispěl k prokázání existence protiprávních jednání. Takový výklad musí být sledován s ohledem na kontext věty a Rozhodnutí v jeho celku, ze kterého vyplývá, že i když žádný z podniků nezpochybnil věcnou správnost skutkových zjištění, určité podniky nesplnily pro určité vitaminové produkty podmínku týkající se příspěví k prokázání protiprávních jednání. Úroveň snížení přiznaného Roche a BASF kromě toho

potvrzuje, že výklad Rozhodnutí ze strany žalobkyně je nepřesný. Pokud by totiž tento výklad byl správný, snížení přiznaná Roche a BASF by nepřihlížela k tomu, že tyto podniky nezpochybnily věcnou správnost skutkových zjištění týkajících se protiprávních jednání, která jim byla přičtena, a přiznání Komisí snížení o 50% každému z nich by bylo nelogické, protože by jim bylo přiznáno maximální snížení na základě bodu D, i když by nebyly splněny všechny podmínky uvedené v tomto bodě.

- 174 Žalovaná tak jednoduše opominula znovu uvést v bodě 764 odůvodnění druhou odrážku bodu D, ale znění tohoto bodu odůvodnění odkazuje nicméně obecným způsobem na spolupráci žalobkyně s Komisí.

Závěry Soudu

- 175 Bod D sdělení o spolupráci stanoví:

„1. Pokud podnik spolupracuje, aniž by byly splněny všechny podmínky uvedené v [bodech] B a C, má nárok na 10% až 50% snížení výše pokuty, která by mu byla uložena, pokud by ke spolupráci nedošlo.

2. Tak tomu může být zejména pokud:

- před odesláním oznámení námitek podnik poskytne Komisi informace, dokumenty nebo jiné důkazy, které přispívají k prokázání existence protiprávního jednání,

- po obdržení oznámení námitek podnik informuje Komisi, že nezpochybňuje věcnou správnost skutkových zjištění, na kterých Komise založila svá obvinění.“
(neoficiální překlad)

¹⁷⁶ Nejříve je třeba zkoumat otázku, zda, jak tvrdí žalobkyně, snížení výše pokuty o 35%, které jí bylo přiznáno Komisí na základě bodu D, bylo založeno pouze na základě spolupráce uvedené v odst. 2 v první odrážce tohoto bodu nebo zda, jak tvrdí žalovaná, směřovalo uvedené snížení také k odměně žalobkyně za nezpochybnění věcné správnosti skutkových zjištění uvedených v oznámení námitek, přičemž je třeba upřesnit, že žalovaná nepopírá, že žalobkyně splnila podmínku uvedenou v odst. 2 druhé odrážce uvedeného bodu. Nezpochybnění žalobkyní věcné správnosti skutkových zjištění uvedených v oznámení námitek vyplývá kromě toho jasně z obsahu její odpovědi ze dne 2. října 2000 na totéž oznámení.

¹⁷⁷ Jak poznamenává žalovaná, z Rozhodnutí (bod 148 odůvodnění) skutečně vyplývá, že žádný z osmi podniků, kterým byly uloženy pokuty v rámci Rozhodnutí, nezpochybnil věcnou správnost skutkových zjištění, na kterých Komise založila oznámení námitek. Avšak i když bod 746 odůvodnění opakuje v zásadě úplné znění bodu D sdělení o spolupráci a Komise výslovně přiznala Merck KGaA a Aventis SA za nezpochybnění skutkových zjištění, které jim byly vytýkány, snížení pokuty o 15%, respektive 10%, na základě uvedeného bodu odstavce 2 druhé odrážky, ve vztahu k protiprávnímu jednání týkajícímu se vitamínu C, respektive protiprávnímu jednání týkajícímu se vitamínu D3 (body 763 a 767 odůvodnění), nepoužila totéž ustanovení na žalobkyni a pokutu žalobkyně snížila pouze podle bodu D odst. 2 první odrážky (bod 764 odůvodnění).

178 Ve svých písemnostech se žalovaná snažila vysvětlit toto opomenutí tím, že uvedla, že když se spolupráce podniků omezila na nezpochybnění skutkových zjištění, přistoupila ke snížení založenému pouze na tomto druhu spolupráce a odkázala výslovně na bod D odst. 2 druhou odrážku sdělení o spolupráci, zatímco v případě podniků, které spolupracovaly také podle první odrážky tohoto ustanovení, a sice Roche, BASF, Solvay Pharmaceuticals BV, Daiichi, Eisai Co. Ltd a Takeda Chemical Industries Ltd, přistoupila pouze k jednomu snížení, které seskupovalo tyto dva druhy spolupráce; nicméně jednoduše opomenula uvést pro toto posledně uvedené snížení rovněž druhou odrážku. V každém případě z kontextu Rozhodnutí jasně vyplývá, že snížení přiznané žalobkyni bylo založeno jak na jejím poskytnutí informací a dokumentů, tak na jejím nezpochybnění skutkových zjištění.

179 V tomto ohledu stačí uvést, že toto objasnění bylo Komisí vyjádřeno poprvé před Soudem a že není vůbec uvedeno v Rozhodnutí přijatém kolegiem členů Komise. Přitom posouzení nezpochybnění skutkových zjištění ze strany žalobkyně mělo být obsaženo v bodech odůvodnění týkajících se spolupráce podniku, jak bylo výslovně uvedeno – mimo bod 148 odůvodnění, který se týká popisu průběhu správného řízení – v bodech 752, 753, 763 a 767 odůvodnění ve vztahu k Merck a Aventis (viz v tomto smyslu rozsudky Soudu ze dne 20. března 2002, ABB Asea Brown Boveri v. Komise, T-31/99, Recueil, s. II-1881, body 242 a 244, a ze dne 29. dubna 2004, výše uvedený rozsudek Tokai Carbon a další v. Komise, body 413 až 415, 439 a 453). Co se týče bodu 754 odůvodnění, dovolávaného žalovanou, je třeba uvést s přihlédnutím k jeho znění a zejména použití pojmů „a/nebo“, že nemůže být vykládán v tom smyslu, že uvádí, že žalobkyně nezpochybnila věcnou správnost skutkových zjištění, na kterých Komise založila svá obvinění, tím spíše, že tento bod odůvodnění pouze následuje body odůvodnění Rozhodnutí (747 až 753), ve kterých Komise zkoumala pro každý z dotčených podniků druh poskytnuté spolupráce a které v případě žalobkyně, na rozdíl od případu Merck a Aventis, rovněž neuvádí, že taková skutková zjištění nebyla zpochybněna.

180 S ohledem na body 749, 750 a 764 odůvodnění Rozhodnutí, které se týkají žalobkyně (viz bod 22 výše), Soud tedy může pouze konstatovat, že Komise podniku neumožnila mít prospěch z ustanovení bodu D odst. 2 druhé odrážky sdělení o spolupráci, i když žalobkyně splnila podmínky tohoto ustanovení.

181 Z výše uvedeného vyplývá, že Komise nezohlednila význam spolupráce poskytnuté žalobkyni před přijetím Rozhodnutí a tím, že tak učinila, protiprávně odmítla přiznat žalobkyni prospěch z uvedeného ustanovení. Vzhledem k tomu, že Komise tímto porušila sdělení o spolupráci, je namístě, aby Soud vykonal soudní přezkum v plné jurisdikci a v tomto kontextu zajistil ochranu legitimního očekávání, kterou bod D tohoto sdělení mohl vyvolat u žalobkyně.

182 Při výkonu této pravomoci, rovněž s přihlédnutím k šíři spolupráce nabídnuté žalobkyni před zasláním oznámení námitek – tak, jak vyplývá z velkého množství dokumentů zaslaných Komisi dne 9. července 1999 a z bohaté citace důkazů předložených v rámci této spolupráce v Rozhodnutí –, jakož i ke spontánnosti této spolupráce, které ve vztahu k žalobkyni nepředcházely výkon přezkumných pravomocí Komise, se Soud domnívá, že je třeba přiznat žalobkyni dodatečné 15% snížení částky její pokuty, jak byla stanovena před použitím sdělení o spolupráci, které se přičte k 35% snížení již přiznanému Komisí.

183 Vzhledem k tomu, že žalobkyně je tak oprávněna ke snížení o 50%, a sice maximálnímu snížení stanovenému bodem D sdělení o spolupráci, není namístě

zkoumat zvlášť výtky žalobkyně vycházející v rámci těchto částí žalobního důvodu z nedodržení zásady rovného zacházení Komisí.

- 184 Z toho vyplývá, že konečná výše pokuty uložené žalobkyni musí být snížena na 18 milionů eur.

K důvěrnému charakteru určitých údajů obsažených v Rozhodnutí

- 185 Je namístě uvést, že v tabulkách uvedených v bodě 123 odůvodnění zveřejněného znění Rozhodnutí, jsou určité údaje, které se týkají světového obratu vztahujícího se k dotyčnému produktu v průběhu posledního ukončeného kalendářního roku, ve kterém došlo k protiprávnímu jednání a podílů na trhu v průběhu doby trvání protiprávního jednání, opomenuty nebo nahrazeny rozpětím hodnot za účelem ochrany obchodního tajemství. Jedná se, konkrétněji, o údaje o trzích s vitaminy A, E, B5, betakarotenem a karotenoidy.

- 186 Ani žalobkyně, ani Komise původně nežádaly Soud, aby vyhradil pro tyto údaje důvěrné zacházení.

- 187 Vzhledem k tomu, že čl. 17 odst. 4 pokynů pro vedoucího kanceláře Soudu prvního stupně Evropských společenství, přijatých dne 3. března 1994 (Úř. věst. 1994, L 78, s. 32) a naposledy změněných dne 5. června 2002 (Úř. věst. 2002, L 160, s. 1) stanoví,

že „[na] návrh účastníka řízení, nebo i bez návrhu, mohou [...] některé údaje zůstat v publikacích týkajících se věci nezveřejněné, existuje-li legitimní zájem na zachování důvěrnosti [...] těchto údajů“, (*neoficiální překlad*) Soud vyzval účastníky řízení, na základě organizačních procesních opatření, aby se vyjádřili k otázce, zda podle jejich názoru existuje legitimní zájem na tom, aby údaje uvedené v bodě 185 výše byly nadále považovány za důvěrné v publikacích týkajících se této věci.

188 Žalobkyně odpověděla, že s přihlédnutím k jejich historickému charakteru, nevyžadují údaje, které se jí týkají, důvěrné zacházení v publikacích Soudu týkajících se této věci. Žalovaná, zatímco projevila svůj souhlas s případným zveřejněním údajů týkajících se žalobkyně, za předpokladu, že s tím žalobkyně souhlasí, naopak upřesnila, že údaje týkající se jiných podniků nemohou být uvedeny, protože se týkají obchodních tajemství, a že tyto podniky požádaly o důvěrné zacházení s ohledem na zveřejnění Rozhodnutí.

189 Vzhledem k tomu, že se dotčené údaje vztahovaly k obdobím (až do roku 1998), která již uběhla nejméně před šesti lety, a že kromě toho nemají strategickou hodnotu, Soud, domnívající se, že mají již historickou povahu (viz v tomto smyslu usnesení Soudu ze dne 19. června 1996, NMH Stahlwerke a další v. Komise, T-134/94, T-136/94 až T-138/94, T-141/94, T-145/94, T-147/94, T-148/94, T-151/94, T-156/94 a T-157/94, Recueil, s. II-537, body 25 a 32), rozhodl, že není namístě, aby tyto údaje podléhaly důvěrnému zacházení v publikacích týkajících se této věci. To je také důvod, proč byly určité údaje týkající se trhu s vitamínem B5, včetně těch, které se týkají jiných podniků, než žalobkyně, obsaženy ve zprávě k jednání a proč jsou podobně jako určité údaje týkající se trhů s vitaminy A a E obsaženy rovněž v tomto rozsudku, neboť kromě toho pomáhají pochopení úvahy Soudu ohledně prvního žalobního důvodu této žaloby.

K nákladům řízení

- 190 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Soudu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Podle čl. 87 odst. 3 prvního pododstavce téhož jednacího řádu může Soud rozdělit náklady, pokud každý účastník řízení měl ve věci částečně úspěch i neúspěch.
- 191 V projednávaném případě, vzhledem k tomu, že žalobkyně neměla ve značné části svých návrhových žádání úspěch, Soud na základě spravedlivého posouzení okolností věci rozhodl, že žalobkyně ponese čtyři pětiny vlastních nákladů řízení a čtyři pětiny nákladů řízení vynaložených Komisí a že Komise ponese pětinu vlastních nákladů řízení a pětinu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.

Z těchto důvodů

Soud (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

- 1) Částka pokuty uložené žalobkyni čl. 3 písm. f) rozhodnutí Komise 2003/2/ES ze dne 21. listopadu 2001, v řízení podle článku 81 ES a článku 53

Dohody o EHP (věc COMP/E-1/37.512 – Vitaminy), se snižuje na 18 000 000 eur.

- 2) **Ve zbývající části se žaloba zamítá.**

- 3) **Žalobkyně ponese čtyři pětiny vlastních nákladů řízení a čtyři pětiny nákladů řízení vynaložených Komisí, která ponese pětinu vlastních nákladů řízení a pětinu nákladů řízení vynaložených žalobkyní.**

Legal

Mengozi

Wiszniewska-Białecka

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 15. března 2006.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

E. Coulon

H. Legal

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu	II - 719
Řízení a návrhová žádání účastníků řízení	II - 727
Právní otázky	II - 728
1. K prvnímu žalobnímu důvodu, který se týká stanovení výchozí částky pokuty ..	II - 729
Argumenty účastníků řízení	II - 729
Závěry Soudu	II - 734
Úvodní poznámky	II - 734
K první části	II - 737
K druhé a třetí části	II - 740
2. K druhému žalobnímu důvodu, který se týká pouze částečného provedení dohod žalobkyní jakožto polehčující okolnosti	II - 749
Argumenty účastníků řízení	II - 749
Závěry Soudu	II - 751
3. K třetímu žalobnímu důvodu týkajícímu se sdělení o spolupráci	II - 760
K první a druhé části, které se týkají použití bodů B, respektive C sdělení o spolupráci	II - 760
Argumenty účastníků řízení	II - 761
— K první části	II - 761
— K druhé části	II - 764
Závěry Soudu	II - 765
	II - 783

K třetí a čtvrté části, které se týkají použití bodu D sdělení o spolupráci	II - 771
Argumenty účastníků řízení	II - 772
— K třetí části	II - 772
— Ke čtvrté části	II - 773
Závěry Soudu	II - 775
K důvěrnému charakteru určitých údajů obsažených v Rozhodnutí	II - 779
K nákladům řízení	II - 781